

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1961

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
148

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4187

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας Συνθήκης Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1961 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάτει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαι καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Κυροῦται ἡ ἐν Βόννῃ ὑπογραφεῖσα τὴν 18ην Μαρτίου 1960 μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας Συνθήκη Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας, μετὰ τῶν συνημμένων Πρωτοκόλλων Παραρτήματος καὶ 6 ἐπιστολῶν, ὧν τὸ καίμενον ἔπεται εἰς Ἑλληνικὸν καὶ Γερμανικὸν πρωτότυπον.

2. Ἀπασαὶ αἱ διατάξεις τῆς ἀνω Συμφωνίας τοῦ Πρωτοκόλλου καὶ τῶν ἐπιστολῶν κτῶνται ἰσχύϊν δικτάξεων Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 1961

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Α. ΛΕΡΤΙΛΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΤΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΑΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
καὶ

Ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των νὰ ρυθμίσουν τὴν θέσιν τῶν ὑπηκόων αὐτῶν, οἵτινες εὐρίσκονται ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ ἐτέρου Κράτους ὡς καὶ ζητήματα ναυτιλιακά, συμφώνως πρὸς τὰς μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν ὑφισταμένης φιλικᾶς σχέσεις καὶ πρὸς προαγωγὴν τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν συνεργασίας, συνεφώνησαν νὰ συνάψουν Συνθήκην Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὥρισαν :

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων τὸν Κύριον ΘΩΜΑΝ ΥΨΗΛΑΝΤΗΝ Πρέσβυν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐν Βόννῃ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας τὸν Κύριον Δρα ALBERT HILGER VAN SCHERPENBERG Ὑφ. πουργὸν τοῦ Υπουργείου Ἐξωτερικῶν οἵτινες ἀνακοινώσαντες ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα, εὐρεθέντα ἐν νομίμῳ τύπῳ συνεφώνησαν πὶ τῶν ἀκολουθῶν :

Ἄρθρον 1.

1) Ἐκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὥπως διευκολύνῃ εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους τὴν εἰσόδον καὶ παραμονὴν εἰς τὸ ἔδαφός του.

2) Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων ἡ εἰσόδος, ἡ προσωρινὴ καὶ ἡ μακροτέρα ἢ μόνιμος διαμονὴ τοῦ ἐδάφους ἐνὸς ἐκ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιτίθενται εἰς τοῦτο λόγοι δημοσίας τάξεως, ἀσφαλείας, δημοσίας ὑγείας ἢ χρηστῶν ἠθῶν.

Ἄρθρον 2.

1) Οἱ ὑπήκοοι ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν οἱ διαμένοντες κανονικῶς εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἐτέρου Κράτους δὲν θὰ δύνανται νὰ ἀπελαθῶν ἢ μὴ μόνον ἐὰν προσβάλλουν τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους ἢ ἔχουν προσβάλει τὴν δημοσίαν τάξιν ἢ τὰ χρηστὰ ἤθη. Αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ μὴ ἀνανεώσεως, μὴ παρατάσεως καὶ ἀφαιρέσεως τῆς ἀδείας παραμονῆς.

2) Ἐκτὸς ἐὰν ἐπιτακτικοὶ λόγοι θίγοντες τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους ἀπαιτοῦν τοῦτο οἱ ὑπήκοοι ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, οἵτινες διαμένουν κανονικῶς εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, δὲν δύνανται νὰ ἀπελαθῶν εἰ μὴ μόνον ἀφοῦ γίνουν δεκτοὶ ὥπως ὑποστηρίζουν τοὺς λόγους οὓς δύνανται νὰ ἐπικαλεσθῶν ἐναντίον τῆς ἀπελάσεώς των, ὥπως ὑποβάλλουν προσφυγὴν καὶ ἐκπροσωπηθῶν πρὸς τοῦτο ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἐμοίως εἰς περιπτώσιν ἀρνήσεως τῆς χορηγήσεως ἢ τῆς παρατάσεως τῆς ἀδείας παραμονῆς ἢ ἀνακλήσεως αὐτῆς.

3) Οἱ ὑπήκοοι ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν οἱ διαμένοντες κανονικῶς εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους πλέον τῶν 5 ἐτῶν δὲν δύνανται νὰ ἀπελαθῶν εἰμὴ μόνον ἐὰν ὑφίστανται λόγοι θίγοντες τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους ἢ ἐὰν οἱ λοιποὶ λόγοι οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὴν παράγραφον 1 ἐνέχουσιν χαρκτικῆρα ἰδιαιτέρας σοβαρότητος.

4) Ἡ κανονικὴ διαμονὴ τῶν ὑπηκόων ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῇ ὡς διακοπεῖσα ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οὗτοι ἐγκαταλείπουν τὸ ἔδαφος τοῦτο διὰ λόγους προσωρινῆς φύσεως.

Ἄρθρον 3.

1) Οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἀπολαμβάνουν προστασίαν καὶ ἀσφαλείας εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους. Ἡ ἐννομος τάξις τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους δὲν δύνανται νὰ θέσῃ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ

τὴν προσωπικὴν των προστασίαν, εἰς θέσιν ὀλιγώτερον εὐνοϊκὴν ἐκείνης ἣν κατέχουν οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους. Τὰ δύο συμβαλλόμενα Κράτη δὲν θὰ ἐκδώσουν διατάξεις αἵτινες θὰ περιλαμβάνουν εἰδικούς περιορισμούς, ὅρους ἢ ἐπιβαρύνσεις διὰ τοὺς ὑπηκόους τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους.

2) Ἐν περιπτώσει συλλήψεως ἢ κρατήσεως ὑπηκόου τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους ὁ ὑπήκοος θὰ τυγχάνῃ ἀνθρωπιστικῆς μεταχειρίσεως, θὰ λαμβάνῃ γνῶσιν συμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντες Νόμους καὶ ἀνευ βραδύτητος τῶν βαρυνουσῶν αὐτὸν κατηγοριῶν ἢ τῶν αἰτίων τῆς συλλήψεως καὶ θὰ παραπεμπεται κατὰ τὸ δυνατόν ταχύτερον ἐνώπιον δικαστηρίου. Θὰ δύναται νὰ χρησιμοποιοῖ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα καὶ κατάλληλα μέσα ὑπερασπίσεως, ἰδίᾳ νὰ χρησιμοποιοῖ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ δικηγόρου τῆς ἐκλογῆς του καὶ διερμηνέως.

3) Εὐθύς ὡς ὑπήκοος τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν συλληφθῇ ἢ κρατηθῇ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ὁ πλησιέστερος προξενικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς χώρας του δέον νὰ εἰδοποιῇται ἀμέσως περὶ τοῦ μέτρου. Ὁ προξενικὸς ἀντιπρόσωπος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπισκέπτεται τὸν ὑπήκοον ὅσον συχνὰ κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον καὶ νὰ ἀλληλογραφῇ μετ' αὐτοῦ. Αἱ ἐπισκέψεις καὶ ἡ ἀλληλογραφία δέον νὰ πραγματοποιοῦνται ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων εἰς τὸ ἴδρυμα ἐντὸς τοῦ ὁποίου κρατεῖται οὗτος. Πάντως τὰ δύο συμβαλλόμενα Κράτη συμφωνοῦν ὅτι τοιαῦται διατάξεις δέον νὰ παρέχουν εἰς τὸν προξενικὸν ἀντιπρόσωπον τὴν ἀρμόζουσαν δυνατότητα νὰ ἐπισκέπτεται τὸν ὑπήκοόν του καὶ νὰ συζητῇ μετ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4.

1) Οἱ ὑπήκοοι ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν δὲν ὑπέκεινται εἰς εὐδεμίαν στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν ἐναντι τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους. Δὲν ὑποχρεοῦνται ἐπίσης νὰ κατατάσσωνται εἰς ἐνόπλους στρατιωτικούς σχηματισμούς καταρτιζομένους ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους του.

2) Οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἀπαλλάσσονται πάσης παροχῆς ὑποχρεωτικῆς καὶ δημοσίας ὑπηρεσίας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ πολιτικῶν γενικῶν παροχῶν προβλεπομένων διὰ τὴν προστασίαν τοῦ πολιτικοῦ πληθυσμοῦ, περιλαμβανομένης τῆς προλήψεως καταστροφῶν προερχομένων ἐκ τῆς φύσεως. Ἡ ἀπαλλαχὴ ἐπεκτείνεται ἐπίσης εἰς τὰς ὑποχρεωτικὰς εἰσφορὰς τὰς τιθεμένας διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἀπὸ τῆς παροχῆς τῶν προσωπικῶν ὑπηρεσιῶν.

3) Ἡ Ἑθνικὴ μεταχείρισις θὰ παρέχεται εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς ὑποχρεωτικὰς καὶ δημοσίας εἰσφορὰς εἰς εἶδος ὡς, ἐπιτάξεις, προσωρινὰς κατὰλήψεις καὶ ἀναλόγους ἐπιβαρύνσεις. Ἐχρῶσι δικαίωμα πρὸς πάσας τὰς ἐγγυήσεις καὶ προφυγὰς αἵτινες προβλέπονται διὰ τοὺς ἐντοπίους ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ Νόμου.

4) Οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἔχωσι δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους εἰς πάσας τὰς βοηθείας τὰς παρεχόμενας εἰς τοὺς ἐντοπίους καὶ προερχομένας ἐκ τῶν δημοσίων κεφαλαίων, ἐν περιπτώσει καταστροφῶν προερχομένων ἐκ τῆς φύσεως ἢ ἀνθρώπων κατὰστροφῶν.

5) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν παροχῶν συμφώνως πρὸς τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 ἐν συμβαλλόμενον Κράτος δὲν θὰ μεταχειρισθῇ τοὺς ὑπηκόους τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους ὀλιγώτερον εὐνοϊκῶς τῶν ὑπηκόων τρίτου Κράτους.

6) Αἱ διατάξεις αἱ προβλεπόμεναι εἰς τὰς παραγράφους 2 ἕως 5 ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν εἰς τὰς Ἐταιρείας.

7) Τὰ ὑπὸ τὴν σημαίαν ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν πλοῖα καὶ ἀεροσκάφη δὲν δύνανται νὰ ἐπιταχθῶσιν ἐκ μέρους τοῦ ἐτέρου Κράτους.

Ἄρθρον 5.

1) Ἡ ἰδιοκτησία τῶν ὑπηκόων καὶ Ἐταιρειῶν τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἀπολαμβάνει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ

έτέρου συμβαλλομένου Κράτους προστασίας οὐχί μικροτέρας ἐκείνης ἣτις παρέχεται εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους. Τοῦτο ἰσχύει ὁμοίως διὰ τὰ μέτρα τὰ λαμβανόμενα ὑπὸ τῶν ἄρχων, ἐρευνᾶς, ἐπαληθεύσεις καὶ πάσης τῆς λοιπᾶς ἐπεμβάσεως αἰτινᾶς, ἐπὶ πλέον δέον νὰ προκηχματοποιῶνται κατὰ τὸν τρόπον δυσχεραίνοντα κατὰ τὸ δυνατόν ἐλαφρότερον τοῖς ἐνδιαφερομένοις.

2) Τὰ δύο συμβαλλομένα Κράτη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν εἰς περιπτώσεις ὑπηρεσιῶν καὶ Ἑταιρειῶν τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ὅπως μὴ ἐκδίδουν εἰδικὰ διατάξεις καὶ μὴ λαμβάνουν μέτρα διακορίσεως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν συμμετοχὴν των εἰς ἄλλας ἤδη ὑφισταμένους οἰκονομικὰς ἐπιχειρήσεις ὑπὸ τύπον ἐπενδύσεων ἢ πάσης ἄλλης εἰσφορᾶς ἀποδεκτῆς ὑπὸ τοῦ νόμου.

3) Αἱ περιουσίαι τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν Ἑταιρειῶν τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν δὲν δύνανται νὰ ἀπαλλοτριωθῶνται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους εἰ μὴ μόνον διὰ λόγους δημοσίας ὠφελείας καὶ ἔναντι ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀποζημιώσις δέον ν' ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἀξίαν τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἀγαθῶν, νὰ εἶναι ὄντως χρησιμοποίησιμος καὶ νὰ καταβάλλεται ἄνευ ἀσκόπου ἀργοπορίας. Τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἀπαλλοτριώσεως τὰ μέτρα καθορισμοῦ καὶ καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως θὰ πρέπει νὰ ἔχουν δεόντως ληφθῇ. Τὸ νόμιμον τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως δέον νὰ δύναται νὰ ἐπαληθεύηται κατὰ τακτικὴν νόμιμον διαδικασίαν.

4) Ἡ ἀποζημιώσις τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐξάγεται ἐλευθέρως καθ' ὃ μέρος ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ εἰσχυθέντος κεφαλαίου καὶ εἰς ἐκεῖνα τὰ κέρδη, ἅτινα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας ἠδύναντο νὰ ἐξαχθοῦν μέχρι τοῦ χρονικοῦ σημείου τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀλλὰ δὲν ἐξήχθησαν.

5) Τὰ ὑπὸ τὴν σημαίαν ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν πλοῖα καὶ ἀεροσκάφη δὲν δύνανται νὰ ἀπαλλοτριωθῶν ὑπὸ τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους.

Ἄρθρον 6.

1) Ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, ἡ ἐθνικὴ μεταχειρίσις θὰ παρέχεται εἰς τοὺς ὑπηρετικούς καὶ ἑταιρείας τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ προσφυγὴν εἰς ἅπαντα τὰ δικαστήρια ὡς ἐπίσης καὶ εἰς ἀπάσας τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας πρὸς προστασίαν τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων των.

2) Ὡς πρὸς τὴν παραχώρησιν τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς ἐγγυοδοσίας ἀλλοδαποῦ διὰ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα ἰσχύει ἡ γερμανο-Ἑλληνικὴ Σύμβασις ἐπὶ τῆς δικαστικῆς συνδρομῆς ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν θεμάτων τῆς 11 Μαΐου 1938.

Ἄρθρον 7.

1) Ἡ ἐθνικὴ μεταχειρίσις παρέχεται εἰς τοὺς ὑπηρετικούς ἑκατέρου τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους ὡς πρὸς τὴν εἰσδοχὴν εἰς παντὸς εἶδους οἰκονομικὰς ἢ ἐπαγγελματικὰς δραστηριότητας καὶ τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἐν λόγῳ δραστηριοτήτων. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς Ἑταιρείας.

2) Οἱ ὑπῆκοι καὶ αἱ Ἑταιρεῖαι τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἔχουν τὸ δικαίωμα συμφώνως πρὸς τὴν διὰ τοὺς ὑπηρετικούς καὶ Ἑταιρείας τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἰσχύουσας νομοθεσίαν ὅπως ἰδρύνουν Ἑταιρείας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους τούτου, ὅπως μετέχουν εἰς τὴν ἰδρυσιν αὐτῶν ἢ νὰ κτῶνται μερίδια εἰς Ἑταιρείας τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους. Οἱ ὑπῆκοι ἔχουν τὸ δικαίωμα συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον τὸ ἰσχύον διὰ τοὺς ὑπηρετικούς τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους νὰ ἐξαχθοῦν δραστηριότητες ἐν τῇ διευθύνσει καὶ τῇ διοικήσει τοιούτων Ἑταιρειῶν ἰδίως τὴν ἰδιότητα μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς διευθύνσεως ἢ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Δὲν θίγονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθ. 8.

3) Ἐκάτερον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νὰ θεσπίζῃ εἰδικὰς διατυπώσεις ὡς πρὸς τὴν ἰδρυσιν Ἑταιρειῶν ἐλεγχόμενων ὑπὸ ἀλλοδαπῶν. Αἱ διατυπώσεις ὅμως αὗται δὲν δύνανται νὰ θίγουν τὴν οὐσίαν τῶν εἰς τὴν παράγραφον 2 ἀναφερομένων δικαιωμάτων.

4) Ἐπιχειρήσεις δὲν δύνανται νὰ τυγχάνουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν μεταχειρίσεως δυσμενεστέρας τῶν ἄλλων ἐπιχειρήσεων ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἀποτελοῦν τὴν ἰδιοκτησίαν ἢ εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν ὑπηρεσιῶν ἢ Ἑταιρειῶν τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου.

5) Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 4 δὲν ἰσχύουν διὰ δραστηριότητα ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ ὡς καὶ διὰ τὰ ἐπαγγέλματα καὶ δραστηριότητας τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ Πρωτόκολλον, εἰς ἃς οἱ ἀλλοδαποὶ δὲν εἶναι δεκτοὶ ἢ εἶναι δεκτοὶ κατὰ τρόπον περιορισμένον. Μελλοντικοὶ περιορισμοὶ οἵτινες θεσπίζονται δι' ἀλλοδαποὺς ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐπαγγέλματα καὶ τὰς δραστηριότητας ταύτας δὲν ἰσχύουν διὰ πρόσωπα καὶ Ἑταιρείας τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους, ἅτινα κατὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύϊ τῶν περιορισμῶν ἀσχοῦν νομίμως τὰ ἐπαγγέλματα καὶ τὰς δραστηριότητας ταύτας.

6) Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 4 δὲν ἀποκλείουν ὅπως ὡς πρὸς τὸ ἑταιρικὸν κεφάλαιον καὶ τὸ λογιστικὸν σύστημα ἐπιβληθῶν εἰς τὰς Ἑταιρείας ἀνάλογοι ὅροι ἐκείνων, οἵτινες ἐπιβάλλονται εἰς τὰς ἡμεδαπὰς Ἑταιρείας τοῦ αὐτοῦ νομικοῦ τύπου.

Ἄρθρον 8.

1) Κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 ἡ ἀνάληψις καὶ ἄσκησις δραστηριότητος μισθωτοῦ ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους ρυθμίζονται, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν κάτωθι διατάξεων, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους καὶ διοικητικὰς διατάξεις ἐπὶ τῶν ξένων μισθωτῶν ἐν ἰσχύϊ ἐν ἐκάστῳ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

2) Θὰ χορηγῆται κατόπιν αἰτήσεως εἰς τοὺς ὑπηρετικούς τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν οἵτινες διαμένουν κανονικῶς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους καὶ ἀπασχολοῦνται εἰς αὐτὸ 5 ἔτη τοῦλάχιστον ἄνευ διακοπῆς ἢ οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ ἀποδείξουν ὅτι διαμένουν κανονικῶς ἄνευ διακοπῆς ἀπὸ δετίας τοῦλάχιστον, πιστοποιητικὸν βεβαιῶν ὅτι, διὰ διάρκειαν οὐχί περιορισμένην δὲν ὑπόκεινται εἰς οὐδένα ἐδαφικὸν περιορισμὸν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 7 εἰς οὐδένα ἐπαγγελματικὸν περιορισμὸν ἐν τῇ ἐνασχέσει ἑνὸς ἐπαγγέλματος μὴ ἀνεξαρτήτου. Τὰ δύο συμβαλλόμενα Κράτη θὰ προσπαθῶσιν νὰ μειώσουν ἔτι περισσότερο τὰ ὡς ἄνω χρονικὰ διαστήματα.

3) Τῇ αἰτήσει, τὸ πιστοποιητικὸν δύναται ὁμοίως νὰ χορηγῆται πρὸς τῆς ἐπνοῆς τῶν προθεσμιῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παράγραφον 2 ἐὰν ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων καὶ διοικητικῶν διατάξεων ἐπὶ τῶν ξένων μισθωτῶν ἐν ἰσχύϊ εἰς τὴν χώραν διαμονῆς, ὡς καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν προβλεπομένων διατάξεων εἰς τὴν παράγρ. 2 τοποθετοῦν τὸν μισθωτὸν εἰς θέσιν ἰδιαιτέρως αὐστηράν.

4) Τῇ αἰτήσει, θὰ χορηγῆται εἰς τὸ διευθύνον προσωπικὸν μιᾶς ἐπιχειρήσεως, τὸ ὅποῖον παραμένει κανονικῶς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους, ἄδεια ἀσκήσεως δραστηριότητος διευθύνοντος ὑπαλλήλου ἄνευ περιουρισμοῦ ἐδαφικοῦ, ἐπαγγελματικοῦ ἢ χρονικοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς διατάξεως τῆς προβλεπομένης εἰς τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 7. Λογίζονται ὡς διευθύνον προσωπικὸν ἐπιχειρήσεως ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς παρούσης συμφωνίας :

α) Τὰ πρόσωπα τὰ καλούμενα νὰ ἀντιπροσωπεύσουν νομίμως τὴν ἐπιχείρησιν.

β) Τὰ πρόσωπα τὰ ἔχοντα πλήρη δικαιώματα ἢ πληρεξούσιοι.

γ) Οἱ ὑπάλληλοι οἱ ἐξουσιοδοτούμενοι νὰ ἐνεργήσουν διὰ τὴν ὁλότητα τῶν υποθέσεων ἑνὸς παραρτήματος μὴ ἀνεξαρτήτου.

5) Ἐὰν Ἑταιρεῖαι τοῦ ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους αἱ ὁποῖαι ἰδρῦθησαν ὑπὸ ὑπηρεσιῶν ἢ Ἑταιρειῶν τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἢ εἰς τὰς ὁποίας μετέχουν ὑπῆκοι ἢ Ἑταιρεῖαι τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἔχουν ἀνάγκη διὰ τὴν ἰδρυσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῆς ἐπιχειρήσεως των ὑπηρεσιῶν τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους λόγω τῶν εἰδικῶν αὐτῶν τεχνικῶν γνώσεων ἢ ἀπαιτουμένη ἄδεια πρὸς ἄσκησιν τῆς δραστηριότητος ταύτης θὰ χορηγῆται εἰς αὐτούς. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς χρησιμοποίη-

σεως εἰς ὑποκαταστήματα ὑπηκόων καὶ ἐταιρειῶν ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, ἐὰν τὰ ὑποκαταστήματα ταῦτα εἶναι ἐγγεγραμμένα εἰς τὸ ἐμπορικὸν μητρώον ἢ ἐξεπληρώθησαν αἱ σχετικαὶ πρὸς τὰ ὑποκαταστήματα νόμιμοι διατυπώσεις δημοσιότητος.

6) Ἡ ἐνδεχομένως ἀναγκαῖα ἄδεια διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς δραστηριότητος τῶν θὰ χορηγῇται εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν τοὺς ἀπασχολουμένους ὑπὸ ὑπηκόων ἢ ἐταιρειῶν τοῦ ἰδίου συμβαλλομένου Κράτους, προσωρινῶς καὶ διὰ διάρκειαν τὸ πολὺ 6 μηνῶν κατ' ἔτος, εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, εἰς ἐργασίας συναρμολογήσεως καὶ ἐπισκευῆς ἐγκαταστάσεων καὶ προμηθευθέντων μηχανημάτων.

7) Διὰ τὰς συζύγους καὶ τὰ ἀνήλικα τέκνα μισθωτῶν κατεχόντων πιστοποιητικὸν συμφώνως πρὸς τὴν παρ. 2, ἡ ἀπαραίτητος διάρκεια παραμονῆς διὰ τὴν παροχὴν πιστοποιητικοῦ ἀναλόγου θὰ μειοῦται ἀπὸ 8 ἐτῶν τὸ ὀλιγώτερον εἰς 5 ἔτη τοῦλάχιστον, ἐκτὸς ἐὰν τὸ πιστοποιητικὸν δύναται νὰ χορηγῇται πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς προθεσμίας ταύτης, δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν προβλεπομένων εἰς τὴν παρ. 3. Τὰ δύο συμβαλλόμενα Κράτη ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξετάσουν μετὰ ἰδιαιτέρας εὐμενείας τὰς κατατιθεμένας αἰτήσεις ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν προβλεπομένων εἰς τὴν παρούσαν παράγραφον καὶ τὰ ὅποια ἐπικαλοῦνται τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προβλεπομένων διατάξεων εἰς τὴν παράγραφον 3.

8) Ἡ διαμονὴ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῶν προηγουμένων διατάξεων λογίζεται ὡς μὴ διακοπεῖσα ἐὰν τὰ πρόσωπα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς παραγράφους 2 καὶ 7 ἐγκατέλειψαν τὴν χώραν διαμονῆς διὰ λόγον ὡς ἐκ τῆς φύσεώς του προσωρινόν.

9) Εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους, οἵτινες καλοῦνται κανονικῶς εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους ὡς διδασκτικὸν προσωπικὸν Ἀνωτάτων Σχολῶν ἢ οἵτινες θὰ ἀπασχοληθῶν ὡς ἐπιστημονικοὶ συνεργάται καὶ βοηθοὶ εἰς ἐπιστημονικὰ Ἰδρύματα Δημοσίου Δικαίου ἢ ὡς διδασκτικὸν προσωπικὸν εἰς Δημόσια Διδαστήρια, ἐφ' ὅσον διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς δραστηριότητος ταύτης ἔχουσιν ἀνάγκην ἀδείας αὕτη θὰ χορηγῇται.

Ἄρθρον 9.

1) Οἱ ὑπῆκοι καὶ ἐταιρεῖαι ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν οἱ ἀσχοῦντες οἰκονομικὴν δραστηριότητα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους τούτου, ὡς καὶ οἱ ταξειδιῶται αὐτῶν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ πραγματοποιοῦν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἀγορὰς προοριζομένας διὰ τὸ ἐμπόριόν των, τὴν βιομηχανίαν των ἢ ἄλλην αὐτῶν δραστηριότητα καὶ νὰ ἐπιδιώκουν πλῆστον ὑπηκόων καὶ ἐταιρειῶν παραγγελίας ἐμπορευμάτων ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως τῶν τελευταίων τούτων, θὰ δύναται νὰ μεταφέρουν πρότυπα καὶ δείγματα, ἄλλ' ὅχι ἐμπορεύματα.

2) Ἡ ἄσκησις τῶν δικαιωμάτων τῶν διακανονιζομένων εἰς τὴν παράγραφον 1 δύναται νὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὸν ὅρον ὅπως οἱ ἔμποροι νομιμοποιῶνται διὰ τῆς ἐπιδείξεως ἑνὸς εἰδους ταυτότητος τῶν ἀρχῶν τῆς χώρας προελεύσεως των συμφώνως πρὸς τὸ πρότυπον τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς διεθνούς Συμφωνίας περὶ τῆς ἀπλοποιήσεως τῶν Τελωνειακῶν διατυπώσεων τῆς ὑπογραφείσης ἐν Γενεύῃ τὴν 3 Νοεμβρίου 1923. Διὰ τὴν κάρταν αὐτὴν νομιμοποιήσεως δὲν εἶναι ἀναγκαῖα θεώρησις ὑπὸ Προξένου ἢ ἄλλου τινός.

3) Δὲν θίγονται ἐν τούτοις τὰ ἐνδεχομένως εὐρύτερα πλεονεκτήματα τὰ πρακύπτοντα ἐκ τῆς μεταχειρίσεως τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους τὴν ὁποίαν τὰ δύο συμβαλλόμενα Κράτη συμφωνοῦν διὰ τῆς παρούσης ὡς πρὸς τὰ ζητήματα τὰ κανονιζόμενα εἰς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2.

Ἄρθρον 10.

Οἱ ὑπῆκοι καὶ αἱ Ἐταιρεῖαι ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ προσφεύγουν, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, ὡς καὶ οἱ ὑπῆκοι καὶ ἐταιρεῖαι τοῦ ἐν λόγω συμβαλλομένου Κράτους, εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῶν ἀνεξαρτήτων καὶ μὴ ἀνεξαρτήτων ἐργατῶν. Ἐχουν τὴν ἄδειαν νὰ προσφεύγουν εἰς τὰς ὑπηρεσίας οἰκονομικῶν καὶ τεχνικῶν πραγματοποιημάτων τῆς ἰδίας αὐτῶν χώρας χωρὶς νὰ ἐξετάζεται ἐὰν οὗτοι ἰκανοποιοῦν ἢ ὅχι τοὺς

ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, τεθειμένους ὅρους διὰ τὴν ἄσκησιν τοιαύτης δραστηριότητος.

Ἄρθρον 11.

1) Ἡ ἐθνικὴ μεταχειρίσις παρέχεται εἰς τοὺς ὑπηκόους καὶ ἐταιρείας ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους διὰ τὴν σύναψιν δικαιοπραξιῶν παντὸς εἶδους μεθ' ὅλων τῶν φυσικῶν προσώπων καὶ ἐταιρειῶν τῶν ἐχόντων τὴν κατοικίαν των, ἢ διαμονὴν των ἢ τὴν ἔδραν των εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους.

2) Τοῦτο ἰσχύει ἰδίως ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα νὰ συνάπτουν συμβάσεις νὰ ἀναλαμβάνουν ὑποχρεώσεις, νὰ κτῶνται μεταξὺ ζώντων ἢ λόγῳ θανάτου, περιουσίαν ὡς καὶ δικαιώματα καὶ συμφέροντα πάσης φύσεως, νὰ ἀπαλλοτριοῦν ἢ διαθέτουν ταῦτα κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἄρθρον 12.

Οἱ ὑπῆκοι καὶ ἐταιρεῖαι ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν δέον νὰ μὴ ὑπόκεινται, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, διὰ τὸ ἄτομόν των, τὰς περιουσίας των τὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντά των, εἰς φόρους τέλη καὶ εἰσφορὰς παντὸς εἶδους ἢ εἰς ἄλλας οἰκονομικὰς ἐπιβαρύνσεις ἄλλας ἢ ἀνωτέρας τῶν εἰσπραττομένων ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ τῶν περιφερειακῶν ἢ τοπικῶν Ἀρχῶν ἢ διὰ λογαριασμὸν των ἐκ μέρους τῶν ἰδίων αὐτῶν ὑπηκόων καὶ ἐταιρειῶν τῶν εὐρισκομένων εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ἢ τῶν ὑπηκόων καὶ ἐταιρειῶν οἰουδήποτε ἄλλου τρίτου Κράτους.

Ἄρθρον 13.

Οὐδεμία ἐπιχείρησις ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, ἥτις εἶναι δημοσία ἰδιοκτησία ἢ τελεῖ ὑπὸ δημόσιον ἔλεγχον, ἀπαλλάσσεται, ἐὰν ἀσκῇ τὴν δραστηριότητά της ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Κράτους ἐν τῷ ἐμπορίῳ, τῇ βιομηχανίᾳ, τὰς μεταφορὰς ἢ εἰς ἕτερον κλάδον τῆς οἰκονομίας, δι' αὐτὴν τὴν ἰδίαν ἢ διὰ τὴν περιουσίαν της εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, τῆς δικαστικῆς ἐπιδιώξεως ἀπαιτήσεων, τῆς ἐκτελέσεως ἢ ἄλλων ὑποχρεώσεων εἰς ἃς ὑπόκεινται αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, οὐδὲ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀξιῶσιν τοιαύτην ἀπαλλαγὴν.

Ἄρθρον 14.

1) Ἡ ἔκφρασις «Ἐταιρεία» ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς παρούσης Συμφωνίας περιλαμβάνει ἅπαντα τὰ νομικὰ πρόσωπα, ἐμπορικὰς ἐταιρείας καὶ ἀπάσας τὰς ἄλλας ἐταιρείας καὶ ἐνώσεις, ἔστω καὶ ἄνευ νομικῆς προσωπικότητος, αἵτινες ἔχουσι τὴν ἔδραν των εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ ὑφίστανται νομικῶς συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους τούτου, εἴτε ἡ εὐθύνη των συνεταίρων ἢ μελῶν εἶναι περιορισμένη ἢ ἀπεριόριστος εἴτε ἡ δραστηριότης αὐτῶν ἔχει ἢ μὴ ἐπικερδῆ σκοπόν.

2) Τὸ νομικὸν καθεστῶς τῶν ἐταιρειῶν τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἀναγνωρίζεται εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους.

Ἄρθρον 15.

Τὰ δύο συμβαλλόμενα Κράτη θ' ἀποφύγουν ὅπως λάβουν μέτρα διακρίσεως οἰασδήποτε φύσεως ἱκανὰ νὰ παραβλάψουν τὴν ναυσίπλοϊαν τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους καὶ νὰ παρεμποδίσουν τὴν ἐκλογὴν τῆς σημαίας κατὰ παράβασιν τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐπίσης ὡς πρὸς τὴν μεταφορὰν ἐμπορευμάτων ἅτινα ἐξάγονται ἐκ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ εἰσάγονται εἰς τὸ ἐν ἢ τὸ ἕτερον ἐξ αὐτῶν ὡς καὶ ὡς πρὸς τὴν μεταφορὰν ἐπιβατῶν.

Ἄρθρον 16.

1) Πλοῖα ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἅτινα φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν τὰ ὑπὸ τῆς νομοθεσίας αὐτῶν προβλεπόμενα ἔγγραφα πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐθνικότητός των θεωροῦνται ὡς πλοῖα τοῦ συμβαλλομένου Κράτους τούτου.

2) Τὰ πιστοποιητικὰ καταμετρήσεως τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν θὰ ἀναγνωρίζωνται ἀμοιβαίως. Τὰ ναυτιλιακὰ δικαιώματα καὶ τέλη θὰ ὑπολογίζωνται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πιστοποιητικῶν καταμετρήσεως τούτων ἄνευ

νέας καταμετρήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ὡς αὐταὶ ἰσχύουσιν καὶ διὰ τὰ ἴδια αὐτοῦ πλοῖα. Ἡ σύμβασις περὶ ἀμοιβαίας ἀναγνωρίσεως τῶν πιστοποιητικῶν καταμετρήσεως πλοίων τῆς 8]20-2-1897 παύει νὰ ἰσχύῃ.

3) Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως δικαστικῆς ἐκποιήσεως τὰ πλοῖα τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν δὲν δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι εἰς τὸ βιβλίον τῶν πλοίων τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἄνευ τῆς προσαγωγῆς δηλώσεως διαγραφῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ Κράτους οὗτινος ἔφερε μέχρι τοῦδε τὴν σημαίαν.

Ἄρθρον 17.

1) Ἐκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν παρέχει εἰς τὰ πλοῖα τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους τὴν αὐτὴν μεταχείρισιν ὡς καὶ εἰς τὰ ἴδια αὐτοῦ πλοῖα καὶ εἰς τὰ πλοῖα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους εἰς τοὺς λιμένας τοὺς ὑποκειμένους εἰς τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν αὐτοῦ. Τοῦτο ἐφαρμόζεται εἰς τὴν ἐλευθέραν εἰσοδὸν εἰς τὸν λιμένα, εἰς τὴν χρησιμοποίησιν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἀπεριόριστον χρῆσιν τῶν φισταμένων ἐγκαταστάσεων τῶν προοριζομένων διὰ τὴν ναυσιπλοίαν καὶ τὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας, αἵτινες τίθενται ἐφ' ἑκάστου τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πλοίων, τῶν ἐμπορευμάτων αὐτῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν των. Ἡ ἴση αὕτη μεταχείρισις ἐπεκτείνεται εἰς τὰς ὑπηρεσίας καὶ διευκολύνσεις παντὸς εἶδους ὡς καὶ τὴν παραχώρησιν θέσεως εἰς τὴν προκυμαίαν, εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως, ἐπισκευὰς ὡς ἐπίσης καὶ εἰς πᾶν εἶδος φόρων καὶ δικαιωμάτων εἰσπραττομένων ἐξ ὀνόματος ἢ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους, τῶν δημοσίων ἀρχῶν, τῶν ἐχόντων παροχώρησιν ἢ ὑπὸ ἰδρυμάτων παντὸς εἶδους.

2) Ἡ ἐθνικὴ μεταχείρισις καὶ ἡ μεταχείρισις τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους παρέχεται εἰς τὰ πλοῖα ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ὅσον ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα μεταφορᾶς ἐπιβατῶν καὶ φορτίων παντὸς εἶδους ἅτινα μεταφέρονται πρὸς ἢ ἀπὸ τοῦ ἑδάφους τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους.

3) Τὰ πλοῖα τῶν δύο συμβαλλομένων Κρατῶν εἶναι ἐλεύθερα νὰ ἐκφορτώνουν εἰς πάντας τοὺς λιμένας τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους τοὺς ἀνοικτοὺς εἰς ἄλλοδαπὰ πλοῖα τὰ ἐμπορεύματά των προελεύσεως ἐξωτερικοῦ καὶ ν' ἀποβιβάζουν ἐπιβάτας. Τὰ φορτία καὶ οἱ ἐπιβάται μετ' ὁρισμὸν λιμένα τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους διάφορον τοῦ εἰς ὃν ἐγένετο τὸ πρῶτον προσέγγισις δύνανται νὰ παραμένουν ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ μέχρις οὗ μεταφερθῶσι εἰς τὸν λιμένα προορισμοῦ αὐτῶν εἰς τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον Κράτος, ἢ εἰς τρίτον Κράτος. Τὰ σκάφη δύνανται κατὰ τὸ ἴδιον ταξιείδιον νὰ παραλαμβάνουν εἰς τοὺς ἰδίους λιμένας φορτία καὶ ἐπιβάτας διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἄρθρον 18.

Τὰ ἐμπορεύματα ἅτινα μεταφέρονται ὑπὸ πλοίων φερόντων τὴν σημαίαν ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, μετ' ὁρισμὸν τὸ ἑδάφος τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἢ μετ' ἐπιδείξειν ἐξ αὐτοῦ ἀπολαύουν τῶν αὐτῶν προνομίων τῶν παρεχομένων εἰς τὰ ἐμπορεύματα τὰ μεταφερόμενα ὑπὸ πλοίων φερόντων τὴν σημαίαν τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους καὶ τοῦ Κράτους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου. Τοῦτο ἰσχύει κυρίως διὰ τοὺς δασμοὺς, ἄλλα δικαιώματα, τέλη, πριμοδοτήσεις, ἐπιστροφὰς καὶ ἕτερα προνόμια τοῦ εἶδους τούτου ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν τελωνειακῶν διατάξεων καὶ τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν εἰς σιδηροδρόμους καὶ ἕτερα μέσα συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 19.

1) Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη παρέχουν ἀμοιβαίως δι' ἐμπορεύματα, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀποσκευῶν καὶ τῶν μεταφορικῶν μέσων, παντὸς εἶδους ἐλευθερίαν διόδου διὰ τοῦ ἑδάφους των, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν ἢ μεταφορὰ γίνεται διὰ ξηρᾶς, σιδηροδρόμου, ἀεροπλάνου, ποταμίου ἢ θαλασσίας ὁδοῦ.

2) Τὸ ἐν τῷ συμβαλλομένῳ Κρατὶ δύναται ἔναντι τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους νὰ θεσπίσῃ ἐξαιρέσεις ἀπὸ τὸν κανόνα τῆς ἐλευθερίας διόδου εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις :

α) διὰ λόγους δημοσίας ἀσφαλείας

β) πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων ἢ πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως κεντρυρώσῃ τὴν προστασίαν ζώων ἢ φυτῶν ἔναντι ἀσθενειῶν καὶ παρασίτων.

γ) πρὸς ἐκπλήρωσιν διακρατικῶν ὑποχρεώσεων

δ) εἰς περίπτωσιν εἰδικῶν συνθηκῶν πολυετικοῦ ἀνεφοδισμού.

Ἀμφοτέρω τὰ συμβαλλόμενα Κράτη θὰ ἐφαρμόζουν τὰς ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α ἕως δ ἐπιτρεπούμενας ἐξαιρέσεις κατὰ τρόπον ὥστε αὐταὶ νὰ μὴ ἀποτελοῦν εἰς τὰς ἀμοιβαίας σχέσεις των ἀνθαίρετον ἢ ἀδικαιολόγητον διχαιρίσιν ἐν σχέσει πρὸς ἐκείνην τὴν μεταχείρισιν τὴν ὁποίαν παρέχουν εἰς οἰκονομικὰ ἄλλα χώραν διὰ τὴν ὁποίαν συντρέχουν αἱ αὐταὶ συνθήκαι.

3) Ἐκτὸν τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νὰ ἀπαιτῇ ὅπως ἢ διὰ τοῦ ἑδάφους του κυκλοφορεῖ πρὸς τὸ ἑδάφος τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους δηλοῦνται εἰς τὴν ἀρμοδίαν τελωνειακὴν ὑπηρεσίαν. Ἐν τούτοις ἡ κυκλοφορία αὕτη δὲν θὰ ὑποβάλλεται εἰς μὴ ἀναγκαστικὰ καθυστερήσεις ἢ περιορισμοὺς εἰμὴ μόνον λόγῳ μὴ τήρησεως τῶν τελωνειακῶν διατάξεων. Ἡ κυκλοφορία αὕτη ἀπαλλάσσεται δασμῶν καὶ ἄλλων εἰσφορῶν καὶ ἐπιβαρύνσεων διόλου, ἐξαιρουμένων τῶν ἐξ ἑδῶν μεταφορᾶς ἢ λοιπῶν ἐπιβαρύνσεων ἅτινα ἀφορῶσι τὰς ἐκ τῆς διόδου προκυλλούσας διοικητικὰς δαπάνας ἢ τὰ ἐξ ὧν τῶν παρασχεθεισῶν ὑπηρεσιῶν.

4) Ἐμπορεύματα παντὸς εἶδους ἀρχικῆς προελεύσεως ἐξ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, ἅτινα εἰσάγονται εἰς τὸ ἑδάφος τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους διὰ τοῦ ἑδάφους τρίτου Κρατῶν ὡς καὶ ἐμπορεύματα οἰκονομικῶν προελεύσεως ἅτινα εἰσάγονται ὑπὸ ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους διὰ τοῦ ἑδάφους τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους δὲν ὑπόκεινται, κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν των εἰς ἄλλους ἢ ὑψηλοτέρους δασμοὺς ἢ ἐπιβαρύνσεις ἀπὸ ἐκείνων ὅτινες θὰ εἰσπραττόντο ἐὰν ἢ εἰσαγωγὴ τῶν ἐμπορευμάτων τούτων ἐγένετο ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς χώρας προελεύσεως. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει τόσον διὰ τὰ ἐμπορεύματα ἅτινα διακομίζονται ἀμέσως ὅσον καὶ διὰ ἐμπορεύματα ἅτινα κατὰ τὴν διαμετακόμισιν μεταφορτώνονται, ἀνασυσκευάζονται ἢ ἐναποθηκεύονται ὑπὸ τελωνειακὸν ἑλεγχον.

Ἄρθρον 20.

1) Ἐὰν πλοῖον ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν προσαράξῃ ἢ ναυαγῇ εἰς τὴν ἀκτὴν τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἢ ἀναγκασθῇ νὰ ζητήσῃ προστασίαν εἰς λιμένα τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους, τὸ συμβαλλόμενον τοῦτο Κράτος θὰ παρέχῃ εἰς τὰ πλοῖα, τὰ πληρώματα, εἰς τοὺς ἐπιβάτας καὶ εἰς τὰ προσωπικὰ πράγματα τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὸ φορτίον τοῦ σκάφους τὴν αὐτὴν προστασίαν καὶ βοήθειαν τὴν ὁποίαν θὰ παρῇεν εἰς σκάφος φέρον τὴν ἰδίαν αὐτοῦ σημαίαν καὶ τὸ ὅποιον θὰ εὑρίσκετο εἰς ἀνάλογον θέσιν, τὰ διασωθέντα πράγματα τοῦ πλοίου ἀπαλλάσσονται παντὸς τελωνειακοῦ φόρου ἐὰν δὲν προορίζωνται διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, τὰ ἐν λόγῳ ἀντικείμενα δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς μέτρα τελωνειακῆς ἀσφαλείας καθ' ὅλον τὸ διάστημα καθ' ὃ παραμένουν εἰς τὸ Κράτος τοῦτο ἀκόμα καὶ ἐὰν δὲν προορίζωνται διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν. Ὁ ἀρμόδιος Πρόξενος δεόν νὰ εἰδοποιῇται εἰς περίπτωσιν προσαράξεως ἢ ναυαγίου ἑνὸς πλοίου τοῦ Κράτους τούτου.

2) Τὰ ἐξ ἑνὸς προσαράζοντος ἢ ναυαγῆσαντος πλοίου καὶ ἐκ τοῦ φορτίου του διασωθέντα ἀντικείμενα ἀποδίδονται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ εἰς τὸν ἐκπρόσωπόν του, ἐὰν ὁ δικαιοῦχος ἀποδείξῃ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τασσομένης προθεσμίας τὴν ἀπαίτησίν του. Ἐὰν ἐπωλήθησαν τοιαῦτα ἀντικείμενα τὸ καθαρὸν ἀντίτιμον ἐκ τῆς πωλήσεως, κατόπιν ἀφαιρέσεως τυγὼν ἐξόδων καὶ τελωνειακῶν δασμῶν, τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ ἐκπροσώπου του, ἐφ' ὅσον προσήχθῃ ἡ ἀνωτέρω ἀναφερομένη ἀπόδειξις.

3) Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ὁ ἐκπρόσωπος αὕτη θὰ γίνεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Γερμανὸν ἢ Ἑλληνα Πρόξενον.

"Αρθρον 21.

1) Οἱ Πλοίαρχοι τῶν ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν πλοίων ὧν τὸ πλήρωμα δὲν εἶναι πλήρες λόγῳ νόσου ἢ ἄλλης αἰτίας ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ προσλαμβάνουν εἰς πάντας τοὺς λιμένας τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξειδίου ναυτικούς, τῆς προσλήψεως λαμβανούσης χώραν συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον τῆς σημαίας τοῦ πλοίου.

2) Οἱ ναυτικοὶ οἵτινες εἶναι ὑπῆκοοι ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν χρησιμοποιοῦν ὡς διαβατήριον τὸ ναυτικὸν φυλλάδιον καὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρου 1 ὅπως συναντήσωσι πλοῖα ἢ ἐπιστρέψωσι εἰς τὴν χώραν τῶν.

"Αρθρον 22.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συνθήκης περὶ τῆς ἐθνικῆς μεταχειρίσεως καὶ τῆς μεταχειρίσεως τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους εἰς τὸν τομέα τῆς ναυσιπλοίας δὲν ἐφαρμόζονται :

α) εἰς τὰ προνόμια ἅτινα παρέχονται εἰς ἀθλητικούς συλλόγους ἀνοικτῆς θαλάσσης.

β) εἰς τὴν ἀσκήσιν τῶν θαλασσίων ὑπηρεσιῶν εἰς τοὺς λιμένας, τὰ ἀγκυροβόλια ἢ τὰ ἀκτάς, περιλαμβανομένων τῆς πλοηγῆσεως, τῆς ρυμουλκῆσεως ὡς καὶ τῆς ὀργανωμένης ἀσκήσεως τῆς θαλασσίας ἀρωγῆς καὶ ναυαγιαίρεσεως.

γ) εἰς τὴν ἀκτοπλοῖαν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν ναυσιπλοῖαν.

δ) εἰς τὴν ἀσκήσιν τῆς ἀλιείας εἰς τὰ χωρικά ὕδατα.

ε) εἰς τὰ προνόμια ἅτινα παρέχονται εἰς τὰ προϊόντα τῆς ἐθνικῆς ἀλιείας καὶ κυνηγίου ἐν θαλάσῃ.

"Αρθρον 23.

Αἱ διὰ τὴν ναυσιπλοῖαν διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ πολεμικά πλοῖα.

"Αρθρον 24.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν μεταχείρισιν τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους δὲν ἐπεκτείνονται :

α) εἰς τὰ προνόμια ἅτινα παρέχονται ὑφ' ἑνὸς συμβαλλομένου Κράτους εἰς τὰς ὁμόρους χώρας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς μεθοριακῆς συγκοινωνίας.

β) εἰς τὰ προνόμια τὰ προκύπτοντα ἀπὸ τελωνειακὴν ἑνωσιν ἢ ζώνην ἐλευθέρων συναλλαγῶν ὡς ἐπίσης ἀπὸ προσωρινὰς συμφωνίας ἐχούσας ὡς σκοπὸν τὴν δημιουργίαν τελωνειακῶν ἐνώσεων ἢ ζωνῶν ἐλευθέρων συναλλαγῶν.

γ) εἰς τὰ πλεονεκτήματα καὶ προνόμια τὰ παρεχόμενα ὑπὸ τοῦ συμβαλλομένου Κράτους, δυνάμει τῆς συμμετοχῆς αὐτοῦ εἰς Κοινότητα δημιουργουμένην μεταξὺ πλειόνων χωρῶν, ἐν ᾗ κοινῶν κανονισμῶν εἰς τὸν τομέα τῆς παραγωγῆς, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν παροχῶν ἢ πρὸς διάσωσιν τῆς ἀσφαλείας τῶν χωρῶν τούτων.

δ) εἰς τὰ προνόμια ἅτινα παρέχονται ὑφ' ἑνὸς ἢ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν εἰς μίαν ἢ περισσοτέρας τρίτας χώρας εἰς τὸν τομέα τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας.

ε) εἰς τὰ προνόμια ἅτινα ἐν ἑκ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν παραχωρεῖ εἰς τρίτα Κράτη δυνάμει Συμφωνιῶν πρὸς ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας.

"Αρθρον 25.

"Εκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν παρέχει τὴν ἐθνικὴν μεταχείρισιν εἰς τὸ πλαίσιον τῆς παρούσης Συνθήκης λόγῳ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἐθνικὴ μεταχείρισις παρέχεται ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους εἰς τοὺς ἰδίους τομεῖς.

"Αρθρον 26.

1) Οὐδεμία διάταξις τῆς παρούσης συνθήκης κωλύει τὸ ἐν ἑκ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ὅπως χορηγήσῃ εἰς ὑπῆκοους καὶ ἐταιρείας τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους εὐνοϊκωτέραν μεταχείρισιν ἀπὸ τὴν προβλεπομένην ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ.

2) "Εάν, εἴτε ἐκ τῆς νομοθεσίας τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν εἴτε ἐκ τῶν υποχρεώσεων Διεθνούς Δικαίου αἵτινες παραλλήλως πρὸς τὴν παροῦσαν Συνθήκην ὑφίστανται

ἢ θὰ ὑπάρξουν ἐν μέλλοντι μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, προκύψῃ διακανονισμὸς βάσει τοῦ ὁποίου οἱ ὑπῆκοοι καὶ αἱ "Εταιρεῖαι τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους δέον νὰ ἐπωφεληθοῦν εὐνοϊκωτέρας μεταχειρίσεως τῆς προβλεπομένης εἰς τὴν παρούσαν Συνθήκην ὁ διακανονισμὸς οὗτος δὲν θὰ θίγεται ἀπὸ τὴν παροῦσαν Συνθήκην.

"Αρθρον 27.

Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ παροῦσα συνθήκη παραχωρεῖ ὁμοῦ τὴν ἐθνικὴν μεταχείρισιν καὶ τὴν μεταχείρισιν τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους, ἐφαρμόζεται ἡ εὐνοϊκωτέρα μεταχείρισις.

"Αρθρον 28.

1) "Εν περιπτώσει διαφορᾶς γνωμῶν περὶ τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συνθήκης τὰ συμβαλλόμενα Κράτη ὑποχρεοῦνται νὰ διεξαγάγουν φιλικὰς συνεννοήσεις πρὸς ἐξέυρεσιν λύσεως.

2) "Εφ' ὅσον μία διαφορὰ γνωμῶν δὲν δύναται κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον νὰ διευθετηθῇ, θὰ υποβάλλεται αὕτη ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν εἰς Διαιτητικὸν Δικαστήριον.

3) α) Τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον θὰ συνιστᾶται ἐκάστοτε καὶ συγκροτεῖται ἐκ τριῶν Διαιτητῶν. "Εκαστον συμβαλλόμενον Κράτος ὀρίζει ἓνα Διαιτητὴν. Οἱ δύο οὕτως ὀρισθέντες Διαιτηταὶ συμφωνοῦν περὶ τοῦ Προεδρεύοντος Διαιτητοῦ, ὅστις δέον νὰ εἶναι ὑπῆκοος τρίτου Κράτους καὶ θὰ διορισθῇ ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν δύο συμβαλλομένων Κρατῶν.

β) "Εκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν δέον νὰ ὀρίσῃ τὸν Διαιτητὴν αὐτοῦ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τοῦτο αἰτήσεως τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους. "Εάν τοῦτο δὲν ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν υποχρέωσιν ταύτην, ὁ Διαιτητῆς θὰ ὀρίζεται, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διεθνούς Δικαστηρίου.

γ) "Εάν οἱ Διαιτηταὶ δὲν δύνανται ἐντὸς μηνὸς μετὰ τὸν διορισμὸν τῶν νὰ συμφωνήσουν ἐπὶ τοῦ Προεδρεύοντος Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, οὗτος θὰ ὀρίζεται, κατ' αἴτησιν τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν δύο συμβαλλομένων Κρατῶν, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διεθνούς Δικαστηρίου.

δ) "Εάν ὁ Πρόεδρος τοῦ Διεθνούς Δικαστηρίου κωλύεται νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν κατὰ τὰ ἐδάφια β' καὶ γ' τῆς παραγράφου ταύτης αἴτησιν, ἢ εἶναι ὑπῆκοος ἑνὸς ἐκ τῶν δύο συμβαλλομένων Κρατῶν, ὁ διορισμὸς θὰ γίνεταί ὑπὸ τοῦ "Αντιπροέδρου. "Εάν κωλύεται καὶ ὁ "Αντιπρόεδρος ἢ εἶναι ὑπῆκοος ἑνὸς ἐκ τῶν δύο συμβαλλομένων Κρατῶν, ὁ διορισμὸς θὰ γίνεταί ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ βαθμῷ ἀρχαιότερου μέλους τοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὅποιον δὲν εἶναι ὑπῆκοος τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν δύο συμβαλλομένων Κρατῶν.

4) Τὸ Δικαστήριον ἀποφασίζει ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης ὡς καὶ τῶν γενικῶν κανόνων τοῦ Διεθνούς Δικαίου.

5) Τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν. Αἱ ἀποφάσεις του εἶναι δεσμευτικαὶ διὰ τὰ συμβαλλόμενα Κράτη.

6) "Εκαστον συμβαλλόμενον Κράτος ἀναλαμβάνει τὰ ἔξοδα τοῦ Διαιτητοῦ του καὶ τῆς ἐκπροσωπήσεώς του κατὰ τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου. Τὰ ὑπόλοιπα ἔξοδα ἀναλαμβάνονται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Μερῶν κατὰ τὸ ἥμισυ ὑφ' ἑκάστου.

7) Τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον καθορίζει τὸν Δικονομικὸν του Κανονισμὸν.

"Αρθρον 29.

"Η παροῦσα συμφωνία ἰσχύει ἐπίσης καὶ διὰ τὴν περιοχὴν Βερολίνου, ἐφ' ὅσον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμφωνίας ἢ Κυβερνήσεις τῆς "Ομοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας δὲν ἤθελε προβῇ εἰς ἀντίθετον Δήλωσιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς "Ελλάδος.

"Αρθρον 30.

1) "Η παροῦσα Συνθήκη ἔχει ἀνάγκην ἐπικυρώσεως. Τὰ ὄργανα ἐπικυρώσεως θὰ ἀνταλλαγῶσιν ἐν "Αθήναις κατὰ τὸ δυνατόν ταχύτερον.

2) "Η παροῦσα Συνθήκη τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἓνα μῆνα μετὰ

τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ὀργάνων ἐπικυρώσεως.

3) Μετὰ πάροδον 10 ἐτῶν ἡ Συνθήκη δύναται νὰ καταγγελθῇ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, παραμένει ὅμως ἐν ἰσχύϊ μετὰ γενομένην καταγγελίαν ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος.

Εἰς πίστωσιν τῶν ὁποίων οἱ πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Συνθήκην καὶ ἐπέθεσαν τὰς σφραγίδας τῶν.

Ἐγένετο ἐν Βόννῃ, σήμερον τὴν 18ην Μαρτίου 1960 εἰς τέσσαρα πρωτότυπα, δύο εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ δύο εἰς τὴν Γερμανικὴν, τὰ κείμενα δὲ εἰς ἀμφοτέρας τὰς γλώσσας παρέχουσιν ἐξ ἴσου πίστιν.

Διὰ τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος Διὰ τὴν Γερμανικὴν

Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν

Θ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ Α. V. VAN SHERPENBERG

Π Ρ Ω Τ Ο Κ Ο Λ Λ Ο Ν

Τὰ δύο Κράτη ἅτινα συνάπτουν τὴν σήμερον ἐν Βόννῃ ὑπογραφεῖσαν Συνθήκην Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας ἀναφερόμενα εἰς τὰς διατάξεις τῆς ρηθείσης Συνθήκης συνειφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν διατάξεων, αἵτινες ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστον μέρος τῆς Συνθήκης :

1) Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 1 καὶ τοῦ ἀρθροῦ 2 παράγραφος 1.

Συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τῷ ἀρθρῷ 1 καὶ τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἀρθροῦ 2 τῆς Συνθήκης ἀρχάς, αἱ αἰτήσεις χορηγήσεως ἀδείας παραμονῆς, ἀνανεώσεως καὶ παρατάσεως αὐτῆς θὰ ἐξετάζωνται μετ' εὐμενείας. Τοῦτο ἰσχύει κατὰ πρῶτον λόγον διὰ τοὺς ὑπηκόους τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους διὰ τῆς παρουσίας τῶν ὁποίων προάγεται ἡ δραστηριότης τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, καὶ ἡ συνεργασία εἰς τὸ μορφωτικὸν ἐπίπεδον.

2) Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 2 παράγραφος 3.

Ἡ ἐκπνοὴ τῆς ἀναφερομένης προθεσμίας δέον νὰ μὴ ἐμποδίζεται συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχάς τοῦ ἀρθροῦ 1 παράγραφος 1 τῆς Συνθήκης διὰ λόγους ἄλλους εἰ μὴ μόνον διὰ τοὺς λόγους ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, δημοσίας τάξεως ἢ χρηστῶν ἡθῶν τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἀρθροῦ 2 τῆς παρούσης συμφωνίας.

Ἡ διαμονὴ ὑπηκόων ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους θεωρεῖται κανονικὴ ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἀρθροῦ 2 ὅταν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς διατάξεις περὶ εἰσόδου, παραμονῆς καὶ ἐλευθέρως κινήσεως τῶν ἀλλοδαπῶν καὶ περὶ ἀσκήσεως ἐπαγγελματικῆς δραστηριότητος παρ' ἀλλοδαπῶν.

3) Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 2 παράγραφος 4.

Ἀπουσία ἥτις δὲν ὑπερβαίνει τοὺς τρεῖς μῆνας κατ' ἔτος δὲν θεωρεῖται ὡς διακοπὴ τῆς κανονικῆς διαμονῆς. Ἐὰν γίνῃ ὑπερβάσις τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν θὰ θεωρεῖται διακοπὴ ἐὰν ἐπιτακτικοὶ λόγοι παρακωλύουν τὴν ἐμπρόθεσμον ἐπιστροφὴν.

4) Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 4 παράγραφος 1.

Τὰ πρόσωπα ἅτινα κέκτῃται τὴν ὑπηκοότητα καὶ τῶν δύο συμβαλλομένων Κρατῶν ἐκπληροῦν τὴν νόμιμον στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν αὐτῶν εἰς ἐκεῖνο τὸ συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποῦ ἔχουσι τὴν μόνιμον αὐτῶν διαμονὴν καὶ τὴν βιοποριστικὴν ἐγκατάστασιν αὐτῶν.

Ὡς ἐκπλήρωσις στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως δὲν θεωρεῖται ἡ ἀμειβομένη ὑπηρεσία ὡς διερμηνέως, ὡς ἐπόπτου ἐργασίας ἢ ὡς ἐργάτου βάσει συμβάσεως ἐργασίας.

Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἐκτελεσθεῖσα καὶ ἀποδειχθεῖσα στρατιωτικὴ ὑπηρεσία εἰς τὸ ἐν συμβαλλόμενον Κράτος ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους ὡς ἐκπλήρωσις τῆς νομίμου στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως διὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκτελεσθείσης στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

5) Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 4 παράγραφος 4.

Ὡς καταστροφὴ προερχομένη ἐκ τῆς φύσεως ἢ ἀνάλογος καταστροφὴ δὲν θεωρεῖται ὁ πόλεμος ἢ ἀνάλογος κατὰστασις ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἀρθροῦ 4.

6) Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 5 παράγραφοι 3 καὶ 4.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 5 παράγραφοι 3 καὶ 4 ἰσχύουν

ἐπίσης καὶ διὰ τὴν μεταβίβασιν ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, τὴν ὑπαγωγὴν αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Δημοσίου ἢ ἀναλόγους ἐπεμβάσεις τοῦ Δημοσίου. Ὡς ἀπαλλοτριώσεις θεωρεῖται ἡ ἀφαίρεσις ἢ ἡ δέσμευσις παντὸς περιουσιακοῦ δικαιώματος.

7) Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 6 παράγραφος 1.

Ἐν τῷ συμφέροντι τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται οἱ ὑπῆκοοι τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους νὰ ἐκτελοῦν ὡς οἱ ἐντόπιοι τὰ ἔργα διαιτησίας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, κατὰ τὰς διαδικασίας διαιτησίας εἰς ἃς ἡ ἐκλογή τῶν διαιτητῶν ἐπαφίεται καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὰ Μέρη.

8) Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 7 παράγραφος 1.

Ἡ εἰσδοχὴ εἰς οἰκονομικὰς δραστηριότητας περιλαμβάνει ἐπίσης τὴν ἰδρυσιν καὶ διατήρησιν ὑποκαταστημάτων, ἀντιπροσωπειῶν, γραφείων, ἐργοστασίων καὶ ἄλλων καταστημάτων καταλλήλων διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν ὑποθέσεων. Ὅπως διευκολύνουν τὴν εἰσδοχὴν εἰς αὐτοτελεῖς οἰκονομικὰς καὶ ἐπαγγελματικὰς δραστηριότητας τὰ συμβαλλόμενα Κράτη θὰ εἶναι γενναίοφρονα κατὰ τὴν χορηγίαν τῷ ἀπαιτούμενων ἐγκρίσεων.

9) Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 7 παράγραφος 2.

Ὡς διευθύνσις καὶ διοικήσις νοοῦνται αἱ δραστηριότητες τῶν εἰς τὴν παράγραφον 4, ἐδάφιον 2 τοῦ ἀρθροῦ 8 ἀναφερομένων προσώπων, ἅτινα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Καταστατικοῦ καλοῦνται εἰς ἐκπροσώπησιν τῆς Ἐταιρείας, εἰς ὑπεύθυνον διεύθυνσιν ἢ εἰς ἐποπτεῖαν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐταιρείας.

10) Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 7 παράγραφος 4.

Ὡς ἐπιχειρήσεις ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν ὑπηρεσιῶν ἢ Ἐταιρειῶν τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους θὰ θεωροῦνται ἰδιαιτέρως αἱ ἐπιχειρήσεις ἐπὶ τῆς διοικήσεως τῶν ὁποίων οἱ ὑπῆκοοι ἢ αἱ Ἐταιρεῖαι τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀσχοῦν ἐπιτροπὴν λόγῳ μετοχῆς εἰς τὸ κεφάλαιον.

11) Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 7 παράγραφος 5.

α) Ἡ ἐννοία τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας κρίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐκάστου συμβαλλομένου Κράτους.

β) Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη συμφωνοῦν κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἀρθροῦ 7, ὅτι ἡ εἰς τὰς παραγράφους 1, 2 καὶ 4 τοῦ ἀρθροῦ 7 συμφωνηθεῖσα ἐθνικὴ μεταχειρίσις δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ἀκόλουθα ἐπαγγέλματα καὶ δραστηριότητες :

1. Ἰατροί, ὁδοντίατροι, κτηνίατροι.

2. Πρακτικοὶ θεραπευταί, μαῖαι.

3. Φαρμακοποιοί.

4. Συμβολαιογράφοι, Δικηγόροι, Δικολάβοι.

5. Δικηγόροι εἰδικευμένοι διὰ τὰ διπλώματα εὐρεσιτεχνίας.

6. Ὁρκωτοὶ λογισταί, λογισταί, φορολογικοὶ σύμβουλοι, βοηθοὶ φορολογικῶν ὑποθέσεων.

7. Ἐπιχειρηματῆς μεταναστεύσεως, πράκτορες μεταναστεύσεως.

8. Περιφερειακοὶ καπνοδοχοκαθαρισταί.

9. Πράκτορες στοιχημάτων καὶ λαχείων.

10. Ἀσφαλιστικαὶ Ἐταιρεῖαι, Τραπεζιτικαὶ καὶ Πιστωτικαὶ ἐπιχειρήσεις.

11. Πλοίαρχοι, Ἀξιωματικοὶ καὶ πληρώματα πλοίων ὡς καὶ πλοηγοὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.

12. Κατ' ἐπάγγελμα βιομηχανικὴ κατασκευὴ ὕλων καὶ πολεμοφοδίων ὡς καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν ἐμπορευμάτων τούτων.

13. Παραγωγὴ, ἐμπόριον ἢ χρησιμοποίησις ἐκρηκτικῶν ὕλων.

14. Κατασκευὴ, μεταφορὰ καὶ κυκλοφόρησις πολεμικῶν ὕλων.

15. Πλανόδιος πώλησις καὶ πλανόδια ἐπαγγέλματα εἰς τὸν τύπον διαμονῆς.

16. Κατ' ἐπάγγελμα χρησιμοποίησις ἀεροπλάνων συμπεριλαμβανομένης τῆς μεταφορᾶς δι' ἀεροπλάνων.

17. Κατ' ἐπάγγελμα ἔρευνα καὶ ἐκμετάλλευσιν ὀρυκτῶν καὶ κοιτασμάτων πετρελαίου.

Δι' ἀπάσας τὰς προηγουμένας ἐκτεθεῖσας ἐργασίας παρέχεται εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἡ σήτρα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους.

12) 'Επὶ τοῦ ἀρθρου 8.

Διὰ τὰς ἀποφάσεις περὶ χορηγήσεως τῆς ἀδείας ἐργασίας, κατὰ τὰς ἐσωτερικὰς διατάξεις, δὲν θὰ εἰσπράττωνται τέλη.

13) 'Επὶ τοῦ ἀρθρου 8 παράγραφος 2.

Διὰ τὴν ἀπόφασιν ἐὰν ὑφίσταται διακοπή τῆς εἰς τὸ ἀρθρον 8 παράγραφος 2 ἀναφερομένης κατωτάτης προθεσμίας ἀπασχολήσεως τῶν 5 ἐτῶν θὰ ἰσχύουν οἱ νόμοι καὶ αἱ διοικητικαὶ διατάξεις ἐκάστου συμβαλλομένου Κράτους.

14) 'Επὶ τοῦ ἀρθρου 8 παράγραφος 8.

'Ο ἀριθμὸς 3 τοῦ Πρωτοκόλλου ἰσχύει ἀντιστοίχως.

15) 'Επὶ τοῦ ἀρθρου 11.

α) Τὸ ἀρθρον 11 δὲν ἐμποδίζει οὐδὲν συμβαλλόμενον Κράτος νὰ θέσῃ ὡς ὅρον διὰ τὴν ἐγγραφήν εἰς τὸ κρατικὸν μητρώον, ὅτι πλοῖα καὶ ἀεροσκάφη δὲν δύνανται νὰ ἀνήκουν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν ὑπηκόων ἢ Ἑταιρεῖαν ἐνὸς ξένου Κράτους.

β) Οἱ εἰς ἕκαστον συμβαλλόμενον Κράτος ἰσχύοντες ἐκάστοτε περιορισμοὶ οἱ ἀφορῶντες τὴν ἀπόκτησιν ἀκινήτων ἐκ μέρους ἀλλοδαπῶν δὲν θίγονται.

16) 'Επὶ τοῦ ἀρθρου 12.

Τὸ ἀρθρον 12 δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς δασμοὺς καὶ εἰσφοράς πάσης φύσεως τοὺς εἰσπραττομένους κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν, οἵτινες ὑπάγονται εἰς τὸ καθιεσθὲν ὑπὸ τῶν ἀρθρων II καὶ IV τῆς ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1947 Γενικῆς Συμφωνίας ἐπὶ τῶν δασμῶν καὶ τοῦ ἐμπορίου (ἀναθεωρηθὲν κείμενον) εἰς ἣν ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας καὶ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος εἶναι συμβαλλόμενα Μέρη.

17) 'Επὶ τοῦ ἀρθρου 19.

α) Οἱ ὅροι τοῦ ἀρθρου 19 παράγραφος 1 δὲν θίγουν τὰς διατάξεις ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν περὶ κυκλοφορίας αὐτοκινήτων καὶ ἀεροπλάνων.

β) 'Επὶ κυκλοφορίας διαμετακομίσεως οἱ ὅροι τοῦ ἀρθρου 19 παράγραφος 3 δὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν εἰσπραξὶν φόρων καὶ ἄλλων εἰσφορῶν, οἵτινες δέον νὰ καταβληθοῦν διὰ τὴν μεταφορὰν ἢ τὴν κυκλοφορίαν διὰ μεταφορικῶν μέσων, ἐφ' ὅσον οὗτοι εὐρίσκονται ἐν ἀρμονίᾳ μὲ τὴν ἐθνικὴν μεταχείρισιν καὶ τὴν ρήτραν τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους.

18) 'Επὶ τοῦ ἀρθρου 22, στοιχεῖον γ.

'Ὡς «ἀκτοπλοῖα» νοεῖται ἐπίσης πᾶσα μεταφορὰ ἐμπορευμάτων ὅτινα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μεταφορτώνονται εἰς τοὺς λιμένας ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἵνα μεταφερθῶσιν εἰς ἕτερον λιμένα τοῦ αὐτοῦ συμβαλλομένου Κράτους ἀκόμῃ καὶ ὅταν συνοδεύονται ὑπὸ ἀμέσου φορτωτικῆς συνεχείας καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς προελεύσεως ἢ τοῦ προορισμοῦ των. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν μεταφορὰν ἐπιβατῶν ἀκόμῃ καὶ ἐὰν οὗτοι εἶναι ἀτόχοι εἰσητηρίων συνεχείας.

19) 'Επὶ τοῦ ἀρθρου 24, στοιχεῖον α.

Κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς διατάξεως ταύτης ἡ Κύπρος θεωρεῖται ὁμορος τῆς Ἑλλάδος Χώρα.

Τὸ παρὸν πρωτόκολλον θὰ ἐπικυρωθῇ ὁμοῦ μετὰ τῆς ρηθείσης Συνθήκης καὶ θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ ἐφ' ὅσον καὶ αὕτῃ ἡ Συνθήκη. Τὰ κείμενα εἰς ἀμφοτέρας τὰς γλώσσας πᾶρέχουσιν ἐξ ἴσου πίστιν.

Ἐγένετο ἐν Βόννῃ, σήμερον τὴν 18ην Μαρτίου 1960

Διὰ τὸ Βασίλειον Διὰ τὴν Γερμανικὴν
τῆς Ἑλλάδος Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν
Θ. ΨΗΛΑΝΤΗΣ Α. V. VAN SHERPENBERG

Ἐν Βόννῃ τῇ 18ῃ Μαρτίου 1960

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Πρὸς τὴν Α. Ἐξουχότητα

τὸν κ. Θωμᾶν Ὑψηλάντην

Πρέσβυν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος

Εἰς Βόννην

Κύριε Πρέσβυ,

Ἐχῶ τὴν τιμὴν κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας μεταξὺ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἡ Κυβέρνησις μου θεωρεῖ ἐνδεδειγμένον νὰ διευκρινίσῃ τὰ ἀκόλουθα ἐπὶ τῆς Συνθήκης :

Κατὰ τὴν κατάρτισιν —ὕπ' ἀριθ. 11, β τοῦ Πρωτοκόλλου (τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος τῆς σήμερον ὑπογραφείσης Συνθήκης Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας)— τοῦ Πίνακος τῶν ἐπαγγελμάτων καὶ δραστηριοτήτων, ἐφ' ὧν δὲν ἐφαρμόζεται ἡ ἐθνικὴ μεταχείρισις, ἀντιμετωπίσαμεν τὴν δυνατότητα τῆς ἐμφανίσεως ἐξαιρετικῶν καταστάσεων, αἵτινες εἶναι θεμελιώδους σημασίας διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν. Δεδομένου ὅτι τοιαῦται καταστάσεις δὲν δύνανται νὰ προβλεφθοῦν τῶρα ἀκριβῶς, συνεφωνήσαμεν ἐν ὀνόματι ἀμφοτέρων τῶν Κυβερνήσεων ἡμῶν τὰ ἀκόλουθα : Ὅταν μία ἐκ τῶν δύο Κυβερνήσεων ἔχῃ τὴν γνώμην ὅτι ὑφίσταται τοιαύτη κατάσταση καὶ ὅτι θὰ ἔδει νὰ ληφθῇ μέτρον πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς οἰκονομίας, αἱ δύο Κυβερνήσεις θὰ προέλθουν εἰς διαπραγματεύσεις πρὸς διευρύνσιν τοῦ εἰρημένου πίνακος.

Δεχθῆτε, Κύριε Πρέσβυ, τὴν ἐκφρασὶν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

DR. A. H. VAN SCHERPENBERG

Ἐν Βόννῃ τῇ 18ῃ Μαρτίου 1960

Πρὸς τὴν Α. Ἐξουχότητα

τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑφυπουργόν

Δρα Α. Η. VAN SCHERPENBERG

Εἰς Βόννην

Κύριε Ὑφυπουργέ,

Ἐχῶ τὴν τιμὴν νὰ βεβαιώσω ὑμῖν τὴν λήψιν τῆς ἀποσταλείσης μοι σήμερον ἐπιστολῆς ὑμῶν, τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον ἔχει ὡς ἀκολουθῶς :

Ἐχῶ τὴν τιμὴν κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας μεταξὺ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἡ Κυβέρνησις μου θεωρεῖ ἐνδεδειγμένον νὰ διευκρινίσῃ τὰ ἀκόλουθα ἐπὶ τῆς Συνθήκης :

«Κατὰ τὴν κατάρτισιν —ὕπ' ἀριθ. 11, β τοῦ Πρωτοκόλλου (τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος τῆς σήμερον ὑπογραφείσης Συνθήκης Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας)— τοῦ Πίνακος τῶν ἐπαγγελμάτων καὶ δραστηριοτήτων, ἐφ' ὧν δὲν ἐφαρμόζεται ἡ ἐθνικὴ μεταχείρισις, ἀντιμετωπίσαμεν τὴν δυνατότητα τῆς ἐμφανίσεως ἐξαιρετικῶν καταστάσεων, αἵτινες εἶναι θεμελιώδους σημασίας διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν. Δεδομένου ὅτι τοιαῦται καταστάσεις δὲν δύνανται νὰ προβλεφθοῦν τῶρα ἀκριβῶς, συνεφωνήσαμεν ἐν ὀνόματι ἀμφοτέρων τῶν Κυβερνήσεων ἡμῶν τὰ ἀκόλουθα : Ὅταν μία ἐκ τῶν δύο Κυβερνήσεων ἔχῃ τὴν γνώμην ὅτι ὑφίσταται τοιαύτη κατάσταση καὶ ὅτι θὰ ἔδει νὰ ληφθῇ μέτρον πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς οἰκονομίας, αἱ δύο Κυβερνήσεις θὰ προέλθουν εἰς διαπραγματεύσεις πρὸς διευρύνσιν τοῦ εἰρημένου πίνακος».

Ὁφείλω νὰ σᾶς παράσχω διὰ τῆς παρούσης τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ Κυβέρνησις συμφωνεῖ μὲ τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς.

Δεχθῆτε, Κύριε Ὑπουργέ, τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Θ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ἐν Βόννῃ τῇ 18ῃ Μαρτίου 1960

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα

τὸν κ. Θωμᾶν Ὑψηλάντην

Πρέσβυν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος

Εἰς Βόννην

Κύριε Πρέσβυ,

Ἐχω τὴν τιμὴν, κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας μεταξύ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἡ Κυβέρνησίς μου θεωρεῖ ἐνδεδειγμένον νὰ διευκρινίσῃ τὰ ἀκόλουθα ἐπὶ τῆς Συνθήκης :

Ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐν τῇ Ὁμοσπονδιακῇ Γερμανικῇ Δημοκρατίᾳ ἰσχυοῦσας εἰδικὰς διατάξεις, αἵτινες ἐπιβάλλουν περιορισμοὺς εἰς τὴν κυκλοφορίαν αὐτοκινήτων, ἔχω τὴν τιμὴν ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεώς μου, νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ἡ Κυβέρνησίς μου δὲν θὰ καθορίσῃ περιορισμοὺς διὰ τὴν κυκλοφορίαν ἐλληνικῶν αὐτοκινήτων εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως προτοῦ διεξαγάγῃ διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Β. Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιτραπησομένων ἐλληνικῶν αὐτοκινήτων. Ἡ ἰδιάζουσα θέσις τῆς Ἑλλάδος θὰ ληφθῇ προσέτι ὑπ' ὄψιν.

Δεχθῆτε, Κύριε Πρέσβυ, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

A. H. VAN SCHERPENBERG

Ἐν Βόννῃ τῇ 18ῃ Μαρτίου 1960

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα

τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν

Δρα Α. Η. VAN SCHERPENBERG

Εἰς Βόννην

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ βεβαιώσω ὑμῖν τὴν λήψιν τῆς σήμερον ἀποσταλείσης μοι ἐπιστολῆς ὑμῶν, τὸ περιεχόμενον τῆς ὁποίας ἔχει ὡς ἀκολούθως :

Ἐχω τὴν τιμὴν, κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας μεταξύ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἡ Κυβέρνησίς μου θεωρεῖ ἐνδεδειγμένον νὰ διευκρινίσῃ τὰ ἀκόλουθα ἐπὶ τῆς Συνθήκης :

Ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐν τῇ Ὁμοσπονδιακῇ Γερμανικῇ Δημοκρατίᾳ ἰσχυοῦσας εἰδικὰς διατάξεις, αἵτινες ἐπιβάλλουν περιορισμοὺς εἰς τὴν κυκλοφορίαν αὐτοκινήτων, ἔχω τὴν τιμὴν ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεώς μου, νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ἡ Κυβέρνησίς μου δὲν θὰ καθορίσῃ περιορισμοὺς διὰ τὴν κυκλοφορίαν ἐλληνικῶν αὐτοκινήτων εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως προτοῦ διεξαγάγῃ διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Β. Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιτραπησομένων ἐλληνικῶν αὐτοκινήτων. Ἡ ἰδιάζουσα θέσις τῆς Ἑλλάδος θὰ ληφθῇ προσέτι ὑπ' ὄψιν.

Ὅφειλω νὰ σᾶς παράσχω διὰ τῆς παρούσης τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ Κυβέρνησις συμφωνεῖ μὲ τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς καὶ ἐν δεδομένη περιπτώσει θὰ ἀναλάβῃ τοιαύτας διαπραγματεύσεις.

Δεχθῆτε, Κύριε Ὑπουργέ, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Θ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἐν Βόννῃ τῇ 18ῃ Μαρτίου 1960

Κύριε Πρέσβυ,

Ἐχω τὴν τιμὴν, κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας μεταξύ τῆς Ὁμοσπονδια-

κῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι, ἡ Κυβέρνησίς μου θεωρεῖ ἐνδεδειγμένον νὰ παράσχῃ ἐπὶ τῆς Συνθήκης τὰς κάτωθι διευκρινίσεις :

Αἱ ἐσωτερικαὶ διατάξεις περὶ μεταναστεύσεως καὶ μεταφορᾶς τῶν μεταναστῶν δὲν θίγονται ὑπὸ τῆς Συνθήκης. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας, ἐν τούτοις, ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀμοιβαιότητος δὲν θὰ ἀρνηθῇ τὰς ἀπαραιτήτους ἐγκρίσεις ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται ὑπὸ ἐλληνικῆς πλευρᾶς. Ἀγόμενοι ἐκ τοῦ πνεύματος συνεργασίας, τὸ ὁποῖον ἴσχυσε κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς Συνθήκης ταύτης, ἐν ὅψει τῶν μεταξύ τῶν δύο Κρατῶν ὑφισταμένων φιλικῶν σχέσεων, αἱ ἀρμόδιαι ἐν τῇ Ὁμοσπονδιακῇ Γερμανικῇ Δημοκρατίᾳ Ἀρχαὶ προτίθενται νὰ μεταχειρίζονται μετὰ τῆς αὐτῆς, ὡς μέχρι σήμερον, γενναιοφροσύνης τὰς αἰτήσεις ἐξ ἐλληνικῆς πλευρᾶς διὰ τὴν μεταφορὰν μεταναστῶν.

Δεχθῆτε, Κύριε Πρέσβυ, τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

VAN SCHERPENBERG

Α. Ἐξοχότητα

Κύριον Θωμᾶν Ὑψηλάντην

Πρέσβυν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος

Εἰς Βόννην

Ἐν Βόννῃ τῇ 18 Μαρτίου 1960

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ βεβαιώσω ὑμῖν τὴν λήψιν τῆς σήμερον ἀποσταλείσης μοι ἐπιστολῆς ὑμῶν, τὸ περιεχόμενον τῆς ὁποίας ἔχει ὡς ἀκολούθως :

Ἐχω τὴν τιμὴν, κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας μεταξύ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι, ἡ Κυβέρνησίς μου θεωρεῖ ἐνδεδειγμένον νὰ παράσχῃ ἐπὶ τῆς συνθήκης τὰς κάτωθι διευκρινίσεις :

Αἱ ἐσωτερικαὶ διατάξεις περὶ μεταναστεύσεως καὶ μεταφορᾶς τῶν μεταναστῶν δὲν θίγονται ὑπὸ τῆς Συνθήκης. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας, ἐν τούτοις, ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀμοιβαιότητος δὲν θὰ ἀρνηθῇ τὰς ἀπαραιτήτους ἐγκρίσεις ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται ὑπὸ ἐλληνικῆς πλευρᾶς. Ἀγόμενοι ἐκ τοῦ πνεύματος τῆς συνεργασίας, τὸ ὁποῖον ἴσχυσε κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς Συνθήκης ταύτης, ἐν ὅψει τῶν μεταξύ τῶν δύο Κρατῶν ὑφισταμένων φιλικῶν σχέσεων, αἱ ἀρμόδιαι ἐν τῇ Ὁμοσπονδιακῇ Γερμανικῇ Δημοκρατίᾳ Ἀρχαὶ προτίθενται νὰ μεταχειρίζονται μετὰ τῆς αὐτῆς, ὡς μέχρι σήμερον γενναιοφροσύνης τὰς αἰτήσεις ἐξ ἐλληνικῆς πλευρᾶς διὰ τὴν μεταφορὰν μεταναστῶν.

Ὅφειλω νὰ παράσχω ὑμῖν διὰ τῆς παρούσης τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις συμφωνεῖ πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς καὶ βεβαίωσιν τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας ἀναμενόμενην ἀμοιβαιότητα.

Δεχθῆτε, Κύριε Ὑπουργέ, τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Θ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

Π Ρ Ο Σ

τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν

Κύριον DR. ALBERT - HILGER VAN SCHERPENBERG

Εἰς Βόννην

Ἐν Βόννῃ τῇ 18ῃ Μαρτίου 1960

Ὁ Ὑπουργός

ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα

τὸν κ. Θ. Ὑψηλάντην

Πρέσβυν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος

Εἰς Βόννην

Κύριε Πρέσβυ,

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ ἀνακινώσω ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα:

Κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν Συνθήκην Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας, αἵτινες ἔλαβον χώραν ἐν Βόννῃ μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας ἀπὸ τῆς 5ης μέχρι τῆς 26ης Φεβρουαρίου 1960, αἱ δύο Ἀντιπροσωπείαι συνεφώνησαν ἐν ὀνόματι τῶν Κυβερνήσεων αὐτῶν, ὅτι αἱ Κυβερνήσεις των, ἐν περιπτώσει συνδέσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, θὰ ἀναλάβουν διαπραγματεύσεις ὅπως ἐπανεξετάσουν τὸ ἄρθρον 24, στοιχεῖα β) καὶ γ) τῆς Συνθήκης ἐν σχέσει πρὸς τὴν νεοδημιουργηθεῖσαν κατάστασιν.

Δεχθῆτε, Κύριε Πρέσβυ, τὴν ἐκφρασιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

A. H. VAN SCHERPENBERG
Ἐν Βόννῃ τῇ 18 Μαρτίου 1960

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα
τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑφυπουργὸν
Δρ. A. H. VAN SCHERPENBERG
Εἰς Βόννην

Κύριε Ὑφυπουργέ,

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ βεβαιώσω ὑμῖν τὴν λήψιν τῆς σήμερον ἀποστολείσης μοι ἐπιστολῆς ὑμῶν, τὸ περιεχόμενον τῆς ὁποίας ἔχει ὡς ἀκολούθως :

Κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν Συνθήκην Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας, αἵτινες ἔλαβον χώραν ἐν Βόννῃ μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας ἀπὸ τῆς 5ης μέχρι τῆς 26ης Φεβρουαρίου 1960, αἱ δύο Ἀντιπροσωπείαι συνεφώνησαν ἐν ὀνόματι τῶν Κυβερνήσεων αὐτῶν, ὅτι αἱ Κυβερνήσεις των, ἐν περιπτώσει συνδέσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, θὰ ἀναλάβουν διαπραγματεύσεις ὅπως ἐπανεξετάσουν τὸ ἄρθρον 24, στοιχεῖα β) καὶ γ) τῆς Συνθήκης ἐν σχέσει πρὸς τὴν νεοδημιουργηθεῖσαν κατάστασιν.

Ὁφείλω νὰ σᾶς παράσχω διὰ τῆς παρούσης τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ Κυβέρνησις συμφωνεῖ μὲ τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς.

Δεχθῆτε, Κύριε Ὑφυπουργέ, τὴν ἐκφρασιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Θ. ΨΗΛΑΝΤΗΣ

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ἐν Βόννῃ τῇ 18ῃ Μαρτίου 1960

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα
τὸν κ. Θωμᾶν Ὑψηλάντην
Πρέσβυν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος
Εἰς Βόννην

Κύριε Πρέσβυ,

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσω Ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα :

Κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις περὶ τῆς Συνθήκης Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας, αἵτινες ἔλαβον χώραν ἐν Βόννῃ μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς καὶ Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας ἀπὸ τῆς 5ης μέχρι τῆς 26ης Φεβρουαρίου 1960 ἡ Ἑλληνικὴ Ἀντιπροσωπεία ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν ὅπως καταχωρηθοῦν εἰς τὴν Συνθήκην Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας ὀρισμέναι διατάξεις περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῶν Προξένων ἐπὶ ναυτιλιακῶν θεμάτων. Ἡ Γερμανικὴ Ἀντιπροσωπεία εἶχε τὴν ἀποψιν ὅτι τοιαῦται διατάξεις ἔδει νὰ ἐπιφυλαχθοῦν διὰ μίαν Γενικὴν Προξενικὴν Σύμβασιν. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας εἶναι ἐτοιμὴ νὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος πρὸς σύναψιν Προξενικῆς Συμβάσεως, ἡ ὁποία θὰ ρυθμίσῃ ἅπαντα τὰ ζητήματα τὰ ἐνδιαφέροντα ἀμφότερα τὰ Κράτη ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ Προξενικοῦ δικαίου, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἰδίᾳ καὶ αἱ ἀρμοδιότητες τῶν Προξένων ἐπὶ ναυτιλιακῶν θεμάτων. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Γερμα-

νικῆς Δημοκρατίας θὰ προτείνῃ συντόμως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἡμερομηνίαν διὰ τὴν ἐναρξὶν τῶν διαπραγματεύσεων.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀμφοτέρω αἱ Κυβερνήσεις θὰ χειρίζονται τὰ θέματα ταῦτα κατὰ τοὺς γενικοὺς κανόνες τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου καὶ τὴν συνήθη πρακτικὴν τῶν Κρατῶν ὡς μέχρι τοῦδε.

Δεχθῆτε, Κύριε Πρέσβυ, τὴν ἐκφρασιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

A. H. VAN SCHERPENBERG

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα
τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν

Ὑφυπουργὸν

Δρ. A. H. VAN SCHERPENBERG

Ἐν Βόννῃ τῇ 18 Μαρτίου 1960

Εἰς Βόννην

Κύριε Ὑφυπουργέ,

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ βεβαιώσω ὑμῖν τὴν λήψιν τῆς ἀποστολείσης μοι σήμερον ἐπιστολῆς ὑμῶν, τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον ἔχει ὡς ἀκολούθως :

Κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις περὶ τῆς Συνθήκης Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας, αἵτινες ἔλαβον χώραν ἐν Βόννῃ μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας ἀπὸ τῆς 5ης μέχρι τῆς 18ης Φεβρουαρίου 1960 ἡ Ἑλληνικὴ Ἀντιπροσωπεία ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν ὅπως καταχωρηθοῦν εἰς τὴν Συνθήκην Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας ὀρισμέναι διατάξεις περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῶν Προξένων ἐπὶ ναυτιλιακῶν θεμάτων. Ἡ Γερμανικὴ Ἀντιπροσωπεία εἶχε τὴν ἀποψιν ὅτι τοιαῦται διατάξεις ἔδει νὰ ἐπιφυλαχθοῦν διὰ μίαν γενικὴν προξενικὴν Σύμβασιν. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας εἶναι ἐτοιμὴ νὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος πρὸς σύναψιν Προξενικῆς Συμβάσεως, ἡ ὁποία θὰ ρυθμίσῃ ἅπαντα τὰ ζητήματα τὰ ἐνδιαφέροντα ἀμφότερα τὰ Κράτη ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ Προξενικοῦ δικαίου, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἰδίᾳ καὶ αἱ ἀρμοδιότητες τῶν Προξένων ἐπὶ ναυτιλιακῶν θεμάτων. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας θὰ προτείνῃ συντόμως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἡμερομηνίαν διὰ τὴν ἐναρξὶν τῶν διαπραγματεύσεων.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀμφοτέρω αἱ Κυβερνήσεις θὰ χειρίζονται τὰ θέματα ταῦτα κατὰ τοὺς γενικοὺς κανόνες τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου καὶ τὴν συνήθη πρακτικὴν τῶν Κρατῶν ὡς μέχρι τοῦδε.

Δεχθῆτε, Κύριε Πρόεδρε, τὴν ἐκφρασιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Θ. ΨΗΛΑΝΤΗΣ

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ἐν Βόννῃ τῇ 18 Μαρτίου 1960

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα
τὸν κ. Θ. Ὑψηλάντην
Πρέσβυν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος

Κύριε Πρεσβευτά,

Ἐχω τὴν τιμὴν κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, νὰ φέρω εἰς γνῶσιν Ὑμῶν ὅτι ἡ Κυβέρνησις μου θεωρεῖ ἐνδε-δειγμένον νὰ διευκρινίσῃ τὰ ἀκόλουθα ἐπὶ τῆς Συνθήκης :

Ἰπῆκοι τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας εἶναι ἅπαντες οἱ Γερμανοὶ κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ Συντάγματος.

Δεχθῆτε, κύριε Πρεσβευτά, τὴν ἐκφρασιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

A. H. VAN SCHERPENBERG

Ἐν Βόννῃ τῇ 18 Μαρτίου 1960

Πρὸς τὴν Α. Ἐξουχότα
τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν

Υπουργὸν
Δρα Α. Η. SCHERPENBERG

Κύριε Υπουργέ.

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν τὴν λήψιν τῆς σήμερον ἀποσταλείσης μοι ἐπιστολῆς ὑμῶν, τὸ περιεχόμενον τῆς ὁποίας ἔχει ὡς ἀκολούθως :

Ἔχω τὴν τιμὴν, κατὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς Συνθήκης Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἡ Κυβέρνησίς μου θεωρεῖ ἐνδεδειγμένον νὰ διευκρινήσῃ τὰ ἀκόλουθα ἐπὶ τῆς Συνθήκης :

Υπῆρξαι τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας εἶναι ἅπαντες οἱ Γερμανοὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Συντάγματος.

Δεσθῆτε, κύριε Υπουργέ, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Θ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

Π ρ ω τ ό κ ο λ λ ο ν

Πρὸς διόρθωσιν μερικῶν ἀσυμφωνιῶν μεταξὺ ἑλληνικοῦ καὶ γερμανικοῦ κειμένου τῆς ἐν Βόννῃ τὴν 18ην Μαρτίου 1960 ὑπογραφείσης Συνθήκης Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας.

Ἐν ὧσει τοῦ γεγονότος ὅτι εἰς τὸ ἑλληνικὸν κείμενον τῆς ἐν Βόννῃ τὴν 18ην Μαρτίου 1960 ὑπογραφείσης Συνθήκης Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας περιλαμβάνονται ὀρισμένοι ἀσυμφωνίαι μετὰ τὸ γερμανικὸν κείμενον, αἱ Κυβερνήσεις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα :

Αἱ εἰς τὸ Παράρτημα τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἀναφερόμεναι διορθώσεις ἰσχύουν ὡς ἐπιτελεσθεῖσαι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συνθήκης. Πρὸς ἐπικύρωσιν τοῦ ὁποίου ὑπέγραψαν οἱ ὑποφαινόμενοι, δεόντως διαπεπιστευ-

μένοι ἀντιπρόσωποι, τὸ πρωτόκολλον τοῦτο.

Ἐγένετο ἐν Βόννῃ τῇ 12ῃ Αὐγούστου 1960 εἰς δύο πρωτότυπα εἰς ἑλληνικὴν καὶ γερμανικὴν γλῶσσαν, τὰ κείμενα τῶν ὁποίων εἶναι ἐξ ἴσου δεσμευτικά.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος

Θ. Υψηλάντης.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας

A. V. VAN. SHERPENBERG

Protokoll

Zur Berichtigung einiger Unstimmigkeiten zwischen dem griechischen und dem deutschen Text in dem zu Bonn am 18. März 1960 unterzeichneten Niederlassungs- und Schiffsverkehrsvertrag zwischen dem Königreich Griechenland und der Bundesrepublik Deutschland.

Im Hinblick auf die Tatsache, dass in dem griechischen Text des zu Bonn am 18. März 1960 unterzeichneten Niederlassungs- und Schiffsverkehrsvertrages zwischen dem Königreich Griechenland und der Bundesrepublik Deutschland gewisse Unstimmigkeiten mit dem deutschen Text enthalten sind, kommen die Regierungen des Königreichs Griechenland und der Bundesrepublik Deutschland wie folgt überein :

Die im Anhang zu diesem Protokoll aufgeführten Berichtigungen gelten als im Zeitpunkt der Unterzeichnung des Vertrages vorgenommen.

ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten gehörig beglaubigten Vertreter dieses Protokoll unterschrieben

GESCHEHEN zu Bonn am 12. August 1960 in zwei Urschriften, in griechischer und deutscher Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermassen verbindlich ist.

Für die Regierung des Königreichs Griechenland
Th. Ypsilantis

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland
A. V. VAN SHERPENBERG

Π α ρ ά ρ τ η μ α

Διορθώσεις ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ κειμένου τῆς Συνθήκης

Anhang

Berichtigungen zum griechischen Text des Vertrages

Τὸ σημεῖον τοῦ κειμένου
Textstelle

Μέχρι τοῦδε κείμενον
Bisheriger Wortlaut

Ἑλληνικὸν κείμενον
Griechischer Text

Μετάφρασις
(μὴ συμφωνοῦσα πρὸς τὸ Γερμανικὸν κείμενον τῆς Συνθήκης)
Übersetzung
(nicht mit dem deutschen Vertragstext gleichlautend)

Εἰσαγωγή
Präambel
Ἀρθρον 4, ἐδάφιον 1
Artikel 4 Absatz 1
Ἀρθρον 6, ἐδάφιον 2 σειρὰ 2
Artikel 6, Absatz 2 Zeile 2
Ἀρθρον 16, ἐδάφιον 36
Artikel 16, Absatz 36
Ἀρθρον 29
Artikel 29
Πρωτόκολλον ἀρ. 9
Protokoll No 9
Πρωτόκολλον ἀρ. 11
ἐδάφιον β' ἀρ. 12
Protokoll No 11
Absatz b) Ziffer 12
Πρωτόκολλον ἀρ. 11
Τελευταῖον ἐδάφιον
Protokoll No 11
Schlussabsatz
Πρωτόκολλον τελικὴ διάταξις σειρὰ 2
Protokoll Schlussformel Zeile 2
Τὸ σημεῖον τοῦ κειμένου
Textstelle

Τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας
Ἐνόπλους στρατιωτικοὺς σχηματισμοὺς τῆς ἐγγυοδοσίας ἀλλοδαποῦ διὰ τὰ δικαστικά ἐξόδα
Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως δικαστικῆς ἐκπονήσεως
περιοχὴν Βερολίνου

ἀναφερομένων προσώπων ἅτινα κατὰ

δύλων

εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ ἑνὸς

ἐπικυρωθῇ

Das Königreich Griechenland und die Bundesrepublik Deutschland
bewaffnete militärische Verbände
... der Sicherheitsleistung eines Ausländers für die Prozesskosten
Ausser im Falle einer gerichtlichen Massnahme
Bezirk Berlin

aufgeführten Personen, die nach...

von Waffen

Den Staatsangehörigen des einen...

ratifiziert

Διορθωμένον κείμενον
Berichtigter Wortlaut

Ἑλληνικὸν κείμενον
Griechischer Text

Μετάφρασις
(συμφωνοῦσα πρὸς τὸ Γερμανικὸν κείμενον
τῆς Συνθήκης)
Übersetzung
(mit dem deutschen Vertragstext gleich-
lautend)

Εἰσαγωγή Präambel	Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας ἐνόπλους ἢ παραστρατιωτικούς σχηματισμούς τῆς ἐγγυοδοσίας διὰ τὰ δικαστικά ἐξοδα	S.M. der König der Hellenen und der Präsident der Bundesrepublik Deutschland
"Ἀρθρον 4, ἐδάφιον 1 Artikel 4 Absatz 1		Bewaffnete oder militarisierte Verbände
"Ἀρθρον 6 ἐδάφιον 2 σειρὰ 2 Artikel 6 Absatz 2 Zeile 2	Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως μεταβολῆς εἰς τὴν ιδιοκτησίαν βάσει δικαστικοῦ μέτρου ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως	...der Sicherheitsleistung für die Prozesskosten
"Ἀρθρον 16 ἐδάφιον 3 Artikel 16 Absatz 3	χωρὰν τοῦ Βερολίνου	Ausser im Falle des Eigentumswechsels auf Grund einer gerichtlichen Zwangsvollstreckungsmassnahme
"Ἀρθρον 29 Artikel 29	ἀναφερομένων προσώπων καὶ τῶν προσώπων ἅτινα κατὰ... πυροβόλων ὄπλων	Land Berlin
Πρωτόκολλον ἀρ. 9 Protokoll No 9		aufgeführten Personen und der Personen zu verstehen, die nach...
Πρωτόκολλον ἀρ. 11 ἐδάφιον β' ἀρ. 12 Protokoll No 11		Von Schusswaffen
Ἀποστροφή b) Ζiffer 12 Πρωτόκολλον ἀρ. 11 Τελευταῖον ἐδάφιον Protokoll No 11	εἰς τοὺς ὑπηκόους καὶ τὰς ἐταιρείας τοῦ ἐνός	den Staatsangehörigen und Gesellschaften des einen...
Ἀποστροφή Schlussabsatz		
Πρωτόκολλον τελικῆ διατάξεως σειρὰ 2 Protokoll Schlussformel, Zeile 2	ὕπογραφή	unterzeichnet

NIEDERLASSUNGS- und SCHIFFFAHRTSVERTRAG

Zwischen

dem Königreich Griechenland und der Bundesrepublik Deutschland

Seine Majestät Der König der Hellenen
und

Der Präsident der Bundesrepublik Deutschland von dem Wunsche geleitet, die Stellung ihrer Staatsangehörigen, die sich im Gebiet des anderen Staates befinden, ebenso wie Fragen der Seeschifffahrt entsprechend den zwischen beiden Staaten bestehenden freundschaftlichen Beziehungen und zur Förderung ihrer wirtschaftlichen Zusammenarbeit zu regeln, sind übereingekommen, einen Niederlassungs- und Schifffahrtsvertrag zu schliessen.

Zu diesem Zweck haben ernannt :

Seine Majestät Der König der Hellenen.

Herrn Thomas Ypsilanti, Königlich Griechischer Botschafter in Bonn,

Der Präsident der Bundesrepublik Deutschland.

Herrn Dr. Albert Hilger van Scherpenberg, Staatssekretär des Auswärtigen Amts, die nach Austausch ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten folgendes vereinbart haben :

Artikel 1.

1. Jeder Vertragsstaat verpflichtet sich, den Staatsangehörigen des anderen Vertragsstaates die Einreise in sein Gebiet und den Aufenthalt zu erleichtern.

2. Den Staatsangehörigen eines Vertragsstaates werden nach Massgabe der geltenden Bestimmungen die Einreise, der vorübergehende und der längere oder dauernde Aufenthalt in dem Gebiet des anderen Vertragsstaates gestattet, sofern nicht Gründe der öffentlichen Ordnung, der Sicherheit, der Volksgesundheit oder der Sittlichkeit entgegenstehen.

1. Die Staatsangehörigen eines Vertragsstaates, die ihren ordnungsmässigen Aufenthalt im Gebiet des anderen Vertragsstaates haben, dürfen nur ausgewiesen werden, wenn sie die Sicherheit des Staates gefährden oder gegen die öffentliche Ordnung oder die Sittlichkeit verstossen. Die gleichen Grundsätze finden auf die Nichterneuerung, die Nichtverlängerung oder den Entzug der Aufenthaltserlaubnis Anwendung.

2. Sofern nicht zwingende Gründe der Sicherheit des Staates es erfordern, dürfen die Staatsangehörigen eines Vertragsstaates, die ihren ordnungsmässigen Aufenthalt im Gebiet des anderen Vertragsstaates haben, nur ausgewiesen werden, wenn ihnen Gelegenheit gegeben worden ist, Gegenvorstellungen zu erheben, ein Rechtsmittel einzulegen und sich zu diesem Zweck vor einer zuständigen Behörde vertreten zu lassen. Das gleiche gilt für die Versagung der Erteilung oder Verlängerung oder den Entzug der Aufenthaltserlaubnis.

3. Die Staatsangehörigen eines Vertragsstaates, die seit mehr als 5 Jahren ihren ordnungsmässigen Aufenthalt im Gebiet des anderen Vertragsstaates haben, dürfen nur aus Gründen der Sicherheit des Staates oder wenn die übrigen im Absatz 1 aufgeführten Gründe besonders schwerwiegend sind, ausgewiesen werden.

4. Der ordnungsmässige Aufenthalt der Staatsangehörigen eines Vertragsstaates im Gebiet des anderen Vertragsstaates gilt als nicht unterbrochen, wenn sie dieses Gebiet aus einem seiner Natur nach vorübergehenden Grund verlassen.

Artikel 3.

1. Die Staatsangehörigen des einen Vertragsstaates geniessen im Gebiet des anderen Vertragsstaates Schutz und Sicherheit. Die Rechtsordnung des anderen Vertragsstaates darf sie nicht in eine Lage versetzen, die hinsichtlich des Schutzes ihrer Person weniger günstig ist als diejenige, die für die Inländer des anderen Vertragsstaates besteht. Die beiden Vertragsstaaten werden keine Bestimmungen erlassen, die besondere Beschränkungen, Auflagen oder Belastungen für die Staatsangehörigen des anderen Vertragsstaates enthalten.

2. In Falle der Verhaftung oder Festnahme eines Staatsangehörigen des einen Vertragsstaates im Gebiet des anderen Vertragsstaates ist der Staatsangehörige menschlich zu behandeln, unverzüglich nach Massgabe der geltenden Gesetze von den gegen ihn erhobenen Beschuldigungen oder den Gründen die zur Festnahme geführt haben in Kenntnis zu setzen und sobald wie möglich vor ein Gericht zu stellen. Er kann alle für seine Verteidigung notwendigen und angemessenen Hilfsmittel insbesondere die Dienste eines Anwalts seiner Wahl und eines Dolmetschers, in Anspruch nehmen.

3. Sobald ein Staatsangehöriger eines Vertragsstaates von Behörden des anderen Vertragsstaates verhaftet oder festgenommen worden ist, ist der nächste konsularische Vertreter seines Landes unverzüglich von der Massnahme zu unterrichten. Der konsularische Vertreter hat das Recht, so oft es ihm erforderlich erscheint, den Staatsangehörigen zu besuchen und in brieflicher Verbindung mit ihm zu bleiben. Die Besuche und der Briefverkehr müssen im Rahmen der für die Haftanstalt geltenden Vorschriften erfolgen, in der der Staatsangehörige in Gewahrsam gehalten wird. Die beiden Vertragsstaaten sind sich jedoch darin einig, dass derartige Vorschriften dem konsularischen Vertreter angemessene Möglichkeiten des Zuganges zu dem Staatsangehörigen und der Rücksprache mit ihm gewähren müssen.

Artikel 4.

1. Die Staatsangehörigen des einen Vertragsstaates unterliegen gegenüber dem anderen Vertragsstaat keiner Wehrdienstpflicht, auch dürfen sie nicht zum Eintritt in bewaffnete oder militarisirte Verbände gezwungen werden, die der andere Vertragsstaat innerhalb oder ausserhalb seines Gebietes aufstellt.

2. Die Staatsangehörigen des einen Vertragsstaates sind im Gebiet des anderen Vertragsstaates von allen öffentlichen Dienstleistungspflichten befreit, sofern es sich nicht um allgemeine zivile Dienstleistungen handelt, die zum Schutze der Zivilbevölkerung einschliesslich der Abwehr von Naturkatastrophen vorgesehen sind. Die Befreiung erstreckt sich auch auf Zwangsbeiträge, die als Ablösung für persönliche Dienstleistungen auferlegt werden.

3. Den Staatsangehörigen des einen Vertragsstaates wird im Gebiet des anderen Vertragsstaates Inländerbehandlung in bezug auf öffentliche Sachleistungspflichten, wie Requisitionen, zeitweilige Inbesitznahmen und ähnliche Auflagen gewährt. Sie haben alle Garantien und Rechtemittel, die den Inländern zustehen, sowie den Anspruch auf die gesetzlich vorgesehene Entschädigung.

4. Den Staatsangehörigen des einen Vertragsstaates stehen im Gebiet des anderen Vertragsstaates alle Hilfszuwendungen zu, die bei Naturkatastrophen oder ähnlichen Katastrophen den eigenen Staatsangehörigen aus hierfür bereitgestellten öffentlichen Mitteln gewährt werden.

5. Hinsichtlich des Transfers der Leistungen gemäss den vorstehenden Absätzen 3 und 4 wird ein Vertragsstaat die Angehörigen des anderen Vertragsstaates nicht weniger günstig behandeln, als Staatsangehörige eines dritten Staates.

6. Die Bestimmungen der Absätze 2 bis 5 finden auf Gesellschaften entsprechende Anwendung.

7. Schiffe und Luftfahrzeuge unter der Flagge eines Vertragsstaates sind von Requisitionen seitens des anderen Vertragsstaates ausgeschlossen.

Artikel 5.

1. Das Eigentum der Staatsangehörigen und Gesellschaften des einen Vertragsstaates geniesst im Gebiet des anderen Vertragsstaates einen nicht geringeren Schutz, als durch die Gesetze des anderen Vertragsstaates dem Eigentum der Inländer gewährt wird. Dies gilt auch für behördliche Massnahmen, Durchsuchungen, überprüfungen und alle anderen Eingriffe; diese sind im übrigen so durchzuführen, dass sie die Beteiligten möglichst wenig beschweren.

2. Die beiden Vertragsstaaten verpflichten sich, für die Staatsangehörigen und Gesellschaften des anderen Vertragsstaates keine besonderen Vorschriften oder Massnahmen zu ergreifen, die deren Behandlung hinsichtlich bereits bestehender Beteiligungen an anderen Unternehmen in Form von Geldeinlagen oder

in Form von jeder anderen vom Gesetz zugelassenen Einlage verschlechtern.

3. Das Eigentum von Staatsangehörigen und Gesellschaften des einen Vertragsstaates darf im Gebiet des anderen Vertragsstaates nur zum allgemeinen Wohl und gegen Entschädigung enteignet werden. Die Entschädigung muss dem Wert des entzogenen Eigentums entsprechen, tatsächlich verwertbar sein und ohne unnötige Verzögerung geleistet werden. Spätestens im Zeitpunkt der Enteignung muss in geeigneter Weise für die Festsetzung und Leistung der Entschädigung Vorsorge getroffen sein. Die Rechtmässigkeit der Enteignung und die Höhe der Entschädigung müssen in einem ordentlichen Rechtsverfahren nachgeprüft werden können.

4. Die Enteignungsentschädigung ist hinsichtlich des Teiles frei transferierbar, der dem Wert des eingeführten Kapitals und solchen Erträgen entspricht, die nach den innerstaatlichen Rechtsvorschriften bis zum Zeitpunkt der Auszahlung der Enteignungsentschädigung hätten ausgeführt werden können, aber nicht ausgeführt worden sind.

5. Schiffe und Luftfahrzeuge unter der Flagge eines Vertragsstaates unterliegen keiner Enteignung durch den anderen Vertragsstaat.

Artikel 6.

1. Den Staatsangehörigen und Gesellschaften des einen Vertragsstaates wird im Gebiet des anderen Vertragsstaates hinsichtlich des Zutritts zu allen Gerichten sowie zu allen Amtsstellen zum Schutze ihrer Rechte und Interessen Inländerbehandlung gewährt.

2. Soweit es sich um die Bewilligung des Armenrechts und die Befreiung vom Erfordernis der Sicherheitsleistung für die Prozesskosten handelt, gilt das deutsch-griechische Abkommen über die gegenseitige Rechtshilfe in Angelegenheiten des bürgerlichen und Handels-Rechts vom 11. Mai 1938.

Artikel 7.

1. Den Staatsangehörigen jedes Vertragsstaates wird im Gebiet des anderen Vertragsstaates Inländerbehandlung hinsichtlich der Zulassung zu wirtschaftlichen oder beruflichen Tätigkeiten jeder Art und der Ausübung solcher Tätigkeiten gewährt. Entsprechendes gilt für Gesellschaften.

2. Die Staatsangehörigen und Gesellschaften des einen Vertragsstaates sind berechtigt, nach dem für die Staatsangehörigen und Gesellschaften des anderen Vertragsstaates geltenden Recht in dessen Gebiet Gesellschaften zu errichten, sich an ihrer Errichtung zu beteiligen oder Beteiligungen an Gesellschaften des anderen Vertragsstaates zu erwerben. Die Staatsangehörigen sind berechtigt, nach dem für die Staatsangehörigen des anderen Vertragsstaates geltenden Recht in der Leitung und Verwaltung solcher Gesellschaften, insbesondere als Vorstands- oder Aufsichtsratsmitglieder, tätig zu werden. Die Bestimmungen des Artikel 8 bleiben unberührt.

3. Jeder Vertragsstaat kann hinsichtlich der Errichtung von durch Ausländer kontrollierte Gesellschaften besondere Formalitäten vorschreiben. Diese Formalitäten dürfen aber den Wesensgehalt der in Absatz 2 aufgeführten Rechte nicht beeinträchtigen.

4. Unternehmen dürfen im Gebiet des einen Vertragsstaates nicht deshalb ungünstiger als andere Unternehmen behandelt werden, weil sie im Eigentum oder unter dem Einfluss von Staatsangehörigen oder Gesellschaften des anderen Vertragsstaates stehen.

5. Die Bestimmungen der Absätze 1, 2 und 4 gelten nicht für eine Tätigkeit im öffentlichen Dienst sowie für die im Protokoll unter Nr. 11 aufgeführten Berufe und Tätigkeiten, die Ausländern nicht oder nur beschränkt zugänglich sind. Zukünftige Beschränkungen

en, die für Ausländer in bezug auf diese Berufe und Tätigkeiten angeordnet werden, gelten nicht für Personen und Gesellschaften des anderen Vertragsstaates, die bei Inkrafttreten der Beschränkungen diese Berufe und Tätigkeiten befugt ausüben.

6. Die Bestimmungen der Absätze 1, 2 und 4 schließen nicht aus, an Gesellschaften hinsichtlich des Gesellschaftskapitals und des Rechnungswesens entsprechende Anforderungen zu stellen, wie sie an inländische Gesellschaften der gleichen Rechtsform gestellt werden.

Artikel 8.

1. Abweichend von der Bestimmung des Artikels 7 Absatz 1 regelt sich die Aufnahme und Ausübung einer Tätigkeit als Arbeitnehmer durch Staatsangehörige des einen Vertragsstaates im Gebiet des anderen Vertragsstaates, vorbehaltlich der nachfolgenden Bestimmungen, nach den Gesetzen und Verwaltungsvorschriften eines jeden Vertragsstaates über ausländische Arbeitnehmer.

2. Den Staatsangehörigen des einen Vertragsstaates, die sich im Gebiet des anderen Vertragsstaates ordnungsmässig aufhalten und dort mindestens fünf Jahre ununterbrochen als Arbeitnehmer beschäftigt sind oder einen ununterbrochenen ordnungsmässigen Aufenthalt von mindestens 8 Jahren nachweisen können, wird auf Antrag eine Bescheinigung ausgestellt, nach der sie auf unbefristete Dauer keiner gebietlichen und-vorbehaltlich der Bestimmung des Artikels 7 Absatz 5-keiner beruflichen Beschränkung in der Ausübung einer unselbstständigen Beschäftigung unterliegen. Beide Vertragsstaaten werden bestrebt sein, die obengenannten Fristen weiter zu verkürzen.

3. Die Bescheinigung kann auf Antrag auch vor Ablauf der in Absatz 2 genannten Fristen erteilt werden, wenn die Anwendung der Gesetze und Verwaltungsvorschriften des Aufenthaltslandes über ausländische Arbeitnehmer und die Anwendung der Bestimmung des Absatzes 2 eine besondere Härte für den Arbeitnehmer bedeuten.

4. Leitenden Angestellten eines Unternehmens, die sich im Gebiet des anderen Vertragsstaates ordnungsmässig aufhalten, ist auf Antrag die Erlaubnis zur Ausübung einer Tätigkeit als leitender Angestellter ohne gebietliche, zeitliche und berufliche Beschränkung zu erteilen, vorbehalt der Bestimmung des Artikels 7. Absatz 5. Als leitende Angestellte eines Unternehmens gelten im Sinne dieses Vertrages :

a) die zur gesetzlichen Vertretung des Unternehmens Berufenen,

b) Personen, denen Generalvollmacht oder Prokura erteilt ist,

c) Angestellte, die für den gesamten Bereich der Geschäfte einer unselbstständigen Niederlassung Handlungsvollmacht haben.

5. Benötigen Gesellschaften des einen Vertragsstaates, die von Staatsangehörigen oder Gesellschaften des anderen Vertragsstaates errichtet oder an denen Staatsangehörige oder Gesellschaften des anderen Vertragsstaates beteiligt sind, für die Errichtung und den Betrieb ihres Unternehmens Staatsangehörige des anderen Vertragsstaates wegen ihrer besonderen Fachkenntnisse, so wird diesen die zur Ausübung dieser Tätigkeit erforderliche Erlaubnis erteilt. Das gleiche gilt für den Fall der Beschäftigung bei Zweigniederlassungen, die von Staatsangehörigen und Gesellschaften des einen Vertragsstaates im Gebiet des anderen Vertragsstaates unterhalten werden, wenn die Zweigniederlassungen im Handelsregister eingetragen sind oder für die Zweigniederlassungen die entsprechenden gesetzlichen Anmeldeformalitäten erfüllt sind.

6. Staatsangehörigen des einen Vertragsstaates, die von Staatsangehörigen oder Gesellschaften des gleichen Vertragsstaates zeitweilig bis zur Höchstdauer von 6 Monaten im Jahr im Gebiet des anderen Vertragsstaates zur Montage und Reparatur von gelieferten Anlagen und Maschinen beschäftigt werden, ist die zur Ausübung dieser Tätigkeit etwa erforderliche Erlaubnis zu erteilen.

7. Bei Arbeitnehmern, die im Besitz einer Bescheinigung nach Absatz 2 sind, verkürzt sich für ihre Ehegatten und Kinder die zur Erlangung einer gleichartigen Bescheinigung erforderliche Aufenthaltsdauer von mindestens 8 Jahren auf mindestens 5 Jahre, sofern die Bescheinigung nicht auf Grund der Bestimmung des Absatzes 3 vor Ablauf dieser Frist erteilt werden kann. Beide Vertragsstaaten sichern zu, Anträge der in diesem Absatz genannten Familienangehörigen, die sich auf die Anwendung der Bestimmung des Absatzes 3 beziehen, besonders wohlwollend zu prüfen.

8. Der Aufenthalt im Sinne der vorstehenden Bestimmungen gilt als nicht unterbrochen, wenn die in den Absätzen 2 und 7 genannten Personen das Aufenthaltsland nur aus einem seiner Natur nach vorübergehenden Grunde verlassen.

9. Staatsangehörigen des einen Vertragsstaates, die im Gebiet des anderen Vertragsstaates als Lehrpersonen an Hochschulen ordnungsmässig berufen werden oder als wissenschaftliche Mitarbeiter und Assistenten an öffentlichrechtlichen wissenschaftlichen Instituten oder als Lehrpersonen an öffentlichen Lehranstalten beschäftigt werden, wird, sofern sie zur Ausübung dieser Tätigkeit einer Erlaubnis bedürfen, diese erteilt.

Artikel 9.

1. Die Staatsangehörigen und Gesellschaften des einen Vertragsstaates, die sich in seinem Gebiet wirtschaftlich betätigen, sowie ihre Reisenden sind berechtigt, im Gebiet des anderen Vertragsstaates Einkäufe für ihren Handel, ihr Gewerbe oder ihre sonstige Tätigkeit vorzunehmen und dort bei Staatsangehörigen und Gesellschaften im Rahmen deren Geschäftsbertriebes Bestellungen auf Waren aufzusuchen. Sie dürfen Muster oder Warenproben, aber keine Waren mit sich führen.

2. Die Ausübung der in Absatz 1 geregelten Rechte kann davon abhängig gemacht werden, dass sich die Gewerbetreibenden durch einen Ausweis der Behörden ihres Heimatlandes nach dem Muster des am 3. November 1923 in Genf unterzeichneten Internationalen Abkommens zur Vereinfachung der zollförmlichkeiten ausweisen. Für diese Legitimationskarte ist ein konsularischer oder sonstiger Sichtvermerk nicht erforderlich.

3. Unberührt bleiben jedoch die etwa weitergehenden Vorteile, die sich aus der Meistbegünstigung ergeben, welche die beiden Vertragsstaaten hinsichtlich der in den Absätzen 1 und 2 geregelten Angelegenheiten hiermit vereinbaren.

Artikel 10.

Die Staatsangehörigen und Gesellschaften des einen Vertragsstaates dürfen im Gebiet des anderen Vertragsstaates wie die Staatsangehörigen und Gesellschaften dieses Vertragsstaates die Dienste von selbstständig und unselbstständig Tätigen in Anspruch nehmen. Sie dürfen die Dienste von betriebswirtschaftlichen und technischen Sachverständigen des eigenen Landes ohne Rücksicht darauf in Anspruch nehmen, ob diese den Anforderungen genügen, die im Gebiet des anderen Vertragsstaates für die Ausübung einer solchen Betätigung vorgeschrieben sind.

Artikel 11.

1. Den Staatsangehörigen und Gesellschaften des einen Vertragsstaates wird im Gebiet des anderen Vertragsstaates Inländerbehandlung gewährt für den Abschluss von Rechtsgeschäften aller Art mit allen natürlichen Personen und Gesellschaften, die im Gebiet des anderen Vertragsstaates ihren Wohnsitz, Sitz oder Aufenthalt haben.

2. Dies gilt insbesondere für das Recht, Verträge zu schliessen, Verbindlichkeiten einzugehen, Vermögen sowie Rechte und Interessen aller Art innezuhaben, unter Lebenden oder von Todes wegen zu erwerben, zu veräussern oder sonstwie darüber zu verfügen.

Artikel 12.

Die Staatsangehörigen und Gesellschaften des einen Vertragsstaates dürfen im Gebiet des anderen Vertragsstaates für ihre Person, Güter, Rechte und Interessen keinen anderen oder höheren Steuern, Gebühren, Abgaben aller Art oder sonstigen fiskalischen Lasten unterworfen werden, als sie durch den Staat, die regionalen und örtlichen Behörden oder für deren Rechnung von den in gleicher Lage befindlichen eigenen Staatsangehörigen und Gesellschaften oder Staatsangehörigen und Gesellschaften irgendeines dritten Landes erhoben werden.

Artikel 13.

Kein Unternehmen eines Vertragsstaates, das sich in öffentlichem Eigentum befindet oder unter öffentlicher Kontrolle steht, geniesst, wenn es sich im Gebiet des anderen Vertragsstaates im Handel, in der Industrie, im Transportwesen oder in einem anderen Wirtschaftszweig betätigt, für sich oder sein Vermögen im Gebiet des anderen Vertragsstaates Befreiung von der gerichtlichen Verfolgung von Ansprüchen, der Vollstreckung oder anderweitigen Pflichten, denen private Unternehmen im Gebiet des anderen Vertragsstaates unterliegen, noch darf es eine solche Befreiung beanspruchen.

Artikel 14.

1. Der Ausdruck «Gesellschaften» in diesem Vertrag umfasst alle juristischen Personen, Handelsgesellschaften sowie alle anderen Gesellschaften und Vereinigungen, auch wenn sie keine Rechtspersönlichkeit haben, die im Gebiet des einen Vertragsstaates ihren Sitz haben und nach dessen Gesetzen zu Recht bestehen, unabhängig davon, ob die Haftung ihrer Gesellschafter oder Mitglieder beschränkt oder unbeschränkt und ob ihre Tätigkeit auf Gewinn gerichtet ist oder nicht.

2. Der rechtliche Status der Gesellschaften des einen Vertragsstaates wird im Gebiet des anderen Vertragsstaates anerkannt.

Artikel 15.

Beide Vertragsstaaten werden diskriminierende Massnahmen jeder Art unterlassen, die zu einer Benachteiligung der Seeschifffahrt des anderen Vertragsstaates führen und die Flaggenwahl entgegen den Grundsätzen des freien Wettbewerbs beeinträchtigen können; dies gilt auch für die Beförderung von Waren, die von oder nach dem einen oder anderen der beiden Vertragsstaaten aus- oder eingeführt werden, sowie für die Beförderung von Fahrgästen.

Artikel 16.

1. Schiffe unter der Flagge des einen Vertragsstaates, die die Papiere mit sich führen, die nach seinem Recht zum Nachweis der Nationalität vorgeschrieben sind, gelten als Schiffe dieses Vertragsstaates.

2. Die von den zuständigen Behörden ausgestellten Schiffsmessbriefe werden gegenseitig anerkannt. Die Schiffsgebühren und -abgaben werden auf Grund dieser Messbriefe ohne eine neue Vermessung nach den Bestimmungen des anderen Vertragsstaates und unter den gleichen Voraussetzungen berechnet, wie sie für

die eigenen Schiffe gelten. Das Abkommen über die gegenseitige Anerkennung der Schiffsmessbriefe vom 13.2.1897 tritt ausser Kraft.

3. Ausser im Falle des Eigentumswechsels auf Grund einer gerichtlichen Zwangsvollstreckungsmassnahme können die Schiffe des einen Vertragsstaates nicht im Schiffsregister des anderen Vertragsstaates eingetragen werden, ohne dass eine Erklärung über die Löschung durch die Behörde des Staates vorliegt, dessen Flagge sie bis dahin geführt haben.

Artikel 17.

1. Jeder Vertragsstaat gewährt den Schiffen des anderen Vertragsstaates die gleiche Behandlung wie seinen eigenen Schiffen oder den Schiffen des meistbegünstigten Staates in den seiner Staatshoheit oder Herrschaft unterstellten Häfen; dies bezieht sich auf den freien Zugang zum Hafen, seine Benutzung und die uneingeschränkte Inanspruchnahme der für die Schifffahrt und die Handelsverrichtungen bestehenden Einrichtungen, die jeder Vertragsstaat den Schiffen, ihren Waren und Fahrgästen zur Verfügung stellt. Diese Gleichbehandlung erstreckt sich auf Dienstleistungen und Erleichterungen jeder Art wie Zuteilung von Kaiplätzen, Lade- und Löscheinrichtungen, Reparaturen sowie auf jede Art von Abgaben und Gebühren, die im Namen und für Rechnung des Staates, der öffentlichen Behörden, der Konzessionsinhaber oder von Anstalten jeder Art erhoben werden.

2. Den Schiffen des einen Vertragsstaates wird hinsichtlich des Rechts, Fahrgäste sowie Ladung jeder Art zu befördern, die nach oder von dem Gebiet des anderen Vertragsstaates verschifft werden, Inländerbehandlung und die Behandlung des meist begünstigten Staates gewährt.

3. Den Schiffen beider Vertragsstaaten steht es frei, in allen für fremde Schiffe offenen Häfen des anderen Vertragsstaates ihre aus dem Ausland kommenden Güter zu löschen und Fahrgäste abzusetzen. Hierbei dürfen Ladung und Fahrgäste, die für einen anderen als den zuerst angelaufenen Hafen des anderen Vertragsstaates bestimmt sind, an Bord bleiben und bis zu ihrem Bestimmungshafen im anderen Vertragsstaat oder in einem dritten Staat befördert werden. Die Schiffe dürfen während der gleichen Reise in den gleichen Häfen Ladung und Fahrgäste nach dem Ausland an Bord nehmen.

Artikel 18.

Die unter der Flagge des einen Vertragsstaates beförderten Waren, die nach dem Gebiet des anderen Vertragsstaates bestimmt sind oder aus ihm kommen, geniessen die gleichen Vergünstigungen, wie sie den unter der Flagge des anderen Vertragsstaates und des meistbegünstigten Staates beförderten Waren gewährt werden. Dies gilt insbesondere für Zölle, andere Abgaben, Gebühren, Prämien, Rückvergütungen und sonstige Vergünstigungen dieser Art sowie für die Anwendung der Zollvorschriften und die Verladung und Entladung auf der Eisenbahn oder anderen Verkehrsmitteln.

Artikel 19.

1. Die Vertragsstaaten gewähren sich gegenseitig für Waren, einschliesslich Gepäck und Beförderungsmittel aller Art, Freiheit der Durchfuhr durch ihr Gebiet, gleichgültig, ob als Beförderungsweg Landstrasse, Schiene, Luft, Binnengewässer oder die See benutzt wird.

2. Der eine Vertragsstaat darf gegenüber dem anderen Vertragsstaat Ausnahmen von der Regel der freien Durchfuhr in den nachstehenden Fällen zulassen :

- a) aus Gründen der öffentlichen Sicherheit;
- b) mit dem Ziele, die Anwendung der sanitären Massnahmen zu sichern oder mit dem Ziele, den Schutz

von Tieren oder Pflanzen gegen Krankheiten und Schädlinge zu gewährleisten;

c) zur Erfüllung zwischenstaatlicher Verpflichtungen;

d) im Falle besonderer Umstände zur Kriegsvorsorgung.

Die beiden Vertragsstaaten werden die nach Buchstabe a) bis d) zulässigen Ausnahmen in der Weise anwenden, dass sie in ihren gegenseitigen Beziehungen keine willkürliche oder ungerechtfertigte Diskriminierung im Verhältnis zu derjenigen Behandlung darstellen, die sie irgendeinem anderen Land gewähren, bei dem die gleichen Verhältnisse vorliegen.

3. Jeder Vertragsstaat kann verlangen, dass der Durchfuhrverkehr durch sein Gebiet nach oder aus dem Gebiet des anderen Vertragsstaates bei der zuständigen Zollstelle angemeldet wird; jedoch wird dieser Verkehr ausser bei Nichtbeachtung der Zollvorschriften, nicht unnötigen Verzögerungen oder Beschränkungen unterworfen. Dieser Verkehr ist von Zöllen, anderen Durchfuhrabgaben und Durchfuhrbelastungen befreit, mit Ausnahme der Beförderungskosten oder sonstigen Belastungen, die dem aus der Durchfuhr entstehenden Verwaltungsaufwand oder den Kosten der erbrachten Dienstleistungen entsprechen.

4. Waren jeder Art mit Ursprung in einem der Vertragsstaaten, die durch das Gebiet dritter Staaten in das Gebiet des anderen Vertragsstaates eingeführt werden, wie auch Waren beliebiger Herkunft, die von einem Vertragsstaat über das Gebiet des anderen Vertragsstaates eingeführt werden, unterliegen bei ihrer Einfuhr keinen anderen oder höheren Zöllen oder Belastungen als denen, die erhoben werden würden, wenn die Einfuhr dieser Waren unmittelbar aus dem Ursprungsland erfolgte. Diese Bestimmung gilt sowohl für die Waren, die unmittelbar durchgeführt werden, als auch für Waren, die während der Durchfuhr unter Zollaufsicht umgeladen, umgepackt oder gelagert werden.

Artikel 20.

1. Wenn ein Schiff des einen Vertragsstaates an der Küste des anderen Vertragsstaates strandet oder Schiffbruch erleidet oder gezwungen ist, in einen Hafen des anderen Vertragsstaates Schutz zu suchen, wird dieser Vertragsstaat den Schiffen, der Besatzung, den Fahrgästen, der persönlichen Habe der Besatzung und der Fahrgäste sowie der Ladung des Schiffes den gleichen Schutz und Beistand gewähren, der in entsprechender Lage einem Schiff unter eigener Flagge gewährt werden würde. Die von dem Schiff geborgenen Gegenstände sind von jedem Zoll befreit, wenn sie nicht dem inländischen Verbrauch zugeführt werden. Diese Gegenstände können für die ganze Dauer ihres Verbleibens in diesem Staate, auch wenn sie nicht dem inländischen Verbrauch zugeführt werden, Zollsicherungsmaßnahmen unterworfen werden. Der zuständige Konsul soll im Fall der Strandung oder des Schiffsbruches eines Schiffes seines Entsendestaates benachrichtigt werden.

2. Die von einem gestrandeten oder schiffbrüchigen Schiff und seiner Ladung geretteten Gegenstände werden dem Eigentümer oder seinem Vertreter zurückgegeben, wenn der Berechtigte seinen Anspruch innerhalb der vom Gesetz vorgeschriebenen Frist nachweist. Wenn solche Gegenstände verkauft worden sind, wird der Reinerlös aus dem Verkauf nach Abzug etwaiger Abgaben und Zölle dem Eigentümer oder seinem Vertreter, sofern der oben erwähnte Nachweis erbracht ist, zur Verfügung gestellt. Die Bergungskosten und andere Kosten, die bei der Bergung entstanden sind, werden nach den für die eigenen Staatsangehörigen geltenden Bestimmungen berechnet.

3. Befindet sich der Eigentümer oder sein Vertreter

nicht an Ort und Stelle, so wird diese Erstattung von dem zuständigen deutschen oder griechischen Konsul vorgenommen.

Artikel 21

1. Die Kapitäne der Schiffe unter der Flagge des einen Vertragsstaates, deren Besatzung infolge von Krankheit oder aus einem anderen Grunde nicht mehr vollzählig ist, dürfen in allen Häfen des anderen Vertragsstaates die Seeleute anheuern, die zur Fortsetzung der Reise notwendig sind, wobei die Anheuerung nach dem Recht der Flagge des Schiffes vorgenommen wird.

2. Seeleute, die Staatsangehörige des einen Vertragsstaates sind, können anstelle eines Reisepasses ein Seefahrtsbuch benutzen und dürfen unter den Voraussetzungen des Artikels 1 in das Gebiet des anderen Vertragsstaates einreisen, um zu Schiffen zu gelangen oder um in ihre Heimat zurückzukehren.

Artikel 22.

Die Bestimmungen dieses Vertrages über die Inländerbehandlung und die Meistbegünstigung auf dem Gebiet der Schifffahrt finden keine Anwendung :

a) auf die den Hochseesportvereinigungen gewährten Vorrechte,

b) auf die Ausübung der seemännischen Dienste in den Häfen, auf Reeden oder am Strand, einschl. des Lotsen- und Schleppdienstes sowie auf die organisierte Ausübung des Rettungs- und Bergungsdienstes,

c) auf die Küsten- und Binnenschifffahrt,

d) auf die Ausübung des Fischfanges in den Hoheitsgewässern,

e) auf Vergünstigungen für die Erzeugnisse der eigenen Fischerei und Jagd auf See.

Artikel 23.

Die für die Schifffahrt geltenden Bestimmungen dieses Vertrages finden auf Kriegsschiffe keine Anwendung.

Artikel 24.

Die Bestimmungen dieses Vertrages über die Meistbegünstigung erstrecken sich nicht :

a) auf die Vergünstigungen, die ein Vertragsstaat angrenzenden Ländern zur Erleichterung des Grenzverkehrs einräumt,

b) auf die Vergünstigungen, die sich aus einer Zollunion oder Freihandelszone sowie aus einstweiligen Vereinbarungen ergeben, die die Errichtung von Zollunionen oder Freihandelszonen zum Ziel haben,

c) auf die Vorrechte und Vergünstigungen, die ein Vertragsstaat auf Grund eines Zusammenschlusses gewährt, der zwischen mehreren Ländern die gemeinsamen Regelungen auf dem Gebiet der Produktion, des Handels und der Dienstleistungen oder die Gewährleistung der Sicherheit dieser Länder betrifft,

d) auf Vergünstigungen, die einer oder beide Vertragsstaaten einem oder mehreren dritten Ländern auf dem Gebiet der Zivilluftfahrt gewähren,

e) auf Vergünstigungen, die ein Vertragsstaat dritten Staaten auf Grund von Vereinbarungen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung gewährt.

Artikel 25.

Jeder Vertragsstaat gewährt die Inländerbehandlung im Rahmen dieses Vertrages auf Grund der Tatsache, dass die Inländerbehandlung in den gleichen Angelegenheiten auch von dem anderen Vertragsstaat eingeräumt wird.

Artikel 26.

1. Keine Bestimmung dieses Vertrages hindert einen Vertragsstaat, Staatsangehörigen und Gesellschaften des anderen Vertragsstaates eine günstigere Behandlung als in diesem Vertrag vorgesehen ist, zu gewähren.

2. Ergibt sich aus den Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates oder aus völkerrechtlichen Verpflichtungen, die neben diesem Vertrag zwischen den Vertragsstaaten bestehen oder in Zukunft begündet werden, eine Regelung, durch die den Staatsangehörigen und Gesellschaften des anderen Vertragsstaates eine günstigere Behandlung als nach diesem Vertrag zu gewähren ist, so bleibt diese Regelung durch den vorliegenden Vertrag unberührt.

Artikel 27.

In allen Fällen, in denen dieser Vertrag gleichzeitig Inländerbehandlung und Meistbegünstigung gewährt, findet die günstigere Behandlung Anwendung.

Artikel 28.

1. Im Falle von Meinungsverschiedenheiten über die Auslegung oder die Anwendung dieses Vertrages verpflichten sich die Vertragsstaaten, zur Herbeiführung einer Lösung in freundschaftlichem Geist Konsultationen aufzunehmen.

2. Soweit eine Meinungsverschiedenheit auf diese Weise nicht beigelegt werden kann, ist sie auf Verlangen eines Vertragsstaates einem Schiedsgericht zu unterbreiten.

3. a) Das Schiedsgericht wird von Fall zu Fall gebildet und besteht aus drei Schiedsrichtern. Jeder Vertragsstaat bestellt einen Schiedsrichter; die beiden so bestellten Schiedsrichter einigen sich auf einen Obmann, der Angehöriger eines dritten Staates sein muss und von den Regierungen der beiden Vertragsstaaten bestellt wird.

b) Jeder Vertragsstaat hat seinen Schiedsrichter binnen zwei Monaten nach einem dahingehenden Antrag des anderen Vertragsstaates zu benennen; kommt er dieser Verpflichtung nicht nach, so wird der Schiedsrichter auf Antrag des anderen Vertragsstaates vom Präsidenten des Internationalen Gerichtshofes ernannt.

c) Können sich die Schiedsrichter innerhalb eines Monats nach ihrer Bestellung über den Obmann des Schiedsgerichts nicht einigen, so wird dieser auf Antrag eines der beiden Vertragsstaaten durch den Präsidenten des Internationalen Gerichtshofes ernannt.

d) Ist der Präsident des Internationalen Gerichtshofes verhindert, dem Antrag gemäss Unterabsatz b) und c) dieses Absatzes zu entsprechen, oder ist er Staatsangehöriger eines der beiden Vertragsstaaten, so wird die Ernennung vom Vizepräsidenten vorgenommen. Ist auch der Vizepräsident verhindert oder ist er Staatsangehöriger eines der beiden Vertragsstaaten, so erfolgt die Ernennung durch das rangälteste Mitglied des Gerichtshofes, das nicht Staatsangehöriger eines der beiden Vertragsstaaten ist.

4. Das Schiedsgericht fällt seine Entscheidungen auf Grund der Bestimmungen dieses Vertrages sowie der allgemeinen Regeln des Völkerrechts.

5. Das Schiedsgericht entscheidet mit Stimmenmehrheit. Seine Entscheidungen sind für die Vertragsstaaten bindend.

6. Jeder Vertragsstaat trägt die Kosten seines Schiedsrichters, und seiner Vertretung in dem Verfahren vor dem Schiedsgericht. Die übrigen Kosten werden von beiden Teilen je zur Hälfte getragen.

7. Das Schiedsgericht regelt sein Verfahren selbst.

Artikel 29.

Dieser Vertrag gilt auch für das Land Berlin, sofern nicht die Regierung der Bundesrepublik Deutschland gegenüber der Regierung des Königreichs Griechenland innerhalb von drei Monaten nach Inkrafttreten des Vertrages eine gegenteilige Erklärung abgibt.

Artikel 30.

1. Dieser Vertrag bedarf der Ratifikation; die Ratifikationsurkunden sollen so bald wie möglich in Athen ausgetauscht werden.

2. Dieser Vertrag tritt einen Monat nach Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft.

3. Nach Ablauf von 10 Jahren kann der Vertrag jederzeit gekündigt werden, bleibt jedoch nach erfolgter Kündigung noch ein Jahr in Kraft.

ZU URKUND DESSEN haben die Bevollmächtigten diesen Vertrag unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

GESCHEHEN zu Bonn am achtzehnten März ein-tausendneunhundertundsechzig in vier Urschriften, zwei in griechischer und zwei in deutscher Sprache, wobei der Wortlaut in beiden Sprachen verbindlich ist.

Für das
Königreich
Griechenland :

Für die
Bundesrepublik
Deutschland :

Protokoll

Die beiden Staaten, die den heute in Bonn unterzeichneten Niederlassungs- und Schiffahrtsvertrag abschliessen, nehmen auf die Bestimmungen des genannten Vertrages Bezug und haben sich über die nachfolgenden Vorschriften geeinigt, die einen integrierenden Bestandteil des Vertrages bilden sollen :

1. Zu Artikel 1 und Artikel 2 Absatz 1.

Den Grundsätzen des Artikels 1 und des Artikels 2 Absatz 1 entsprechend werden die Anträge auf Erteilung, Erneuerung und Verlängerung der Aufenthalts-erlaubnis wohlwollend geprüft. Dies gilt vorzugsweise für die Staatsangehörigen des einen Vertragsstaates, durch deren Anwesenheit die Betätigung von Unternehmen des einen Vertragsstaats im Gebiet des anderen Vertragsstaats oder die Zusammenarbeit auf kulturellem Gebiet gefördert wird.

2. Zu Artikel 2 Absatz 3.

Der Ablauf der genannten Frist soll entsprechend den Grundsätzen des Artikels 1 Absatz 1 des Vertrages nicht aus anderen als den in Artikel 2 Absatz 1 des Vertrages genannten Gründen der Staatssicherheit, der öffentlichen Ordnung oder der Sittlichkeit gehindert werden.

Der Aufenthalt von Staatsangehörigen eines Vertragsstaates im Gebiet des anderen Vertragsstaates gilt als ordnungsmässig im Sinne von Artikel 2, wenn den Vorschriften über die Einreise, den Aufenthalt und die Freizügigkeit der Ausländer sowie die Ausübung einer Erwerbstätigkeit durch Ausländer entsprochen ist.

3. Zu Artikel 2 Absatz 4.

Eine Abwesenheit, die die Dauer von drei Monaten im Jahr nicht überschreitet, gilt nicht als Unterbrechung des ordnungsmässigen Aufenthalts. Wird diese Frist überschritten, tritt eine Unterbrechung dann nicht ein, wenn zwingende Gründe die rechtzeitige Rückkehr verhindern.

4. Zu Artikel 4 Absatz 1

Personen, die die Staatsangehörigkeit der beiden Vertragsstaaten besitzen, erfüllen ihre gesetzliche Wehrdienstpflicht in dem Vertragsstaat, in dessen Gebiet sie ihren dauernden Aufenthalt und ihre Lebensgrundlage haben.

Als Erfüllung der Wehrdienstpflicht gilt nicht eine bezahlte Tätigkeit als Dolmetscher, als Arbeitsaufseher oder als Arbeitnehmer auf Grund eines Arbeitsvertrages.

Der nach Satz 1 in dem einen Vertragsstaat geleistete und nachgewiesene Wehrdienst wird von dem anderen Vertragsstaat als Erfüllung der gesetzlichen Wehrdienstpflicht in dem zeitlichen Ausmass des geleisteten Wehrdienstes anerkannt.

5. Zu Artikel 4 Absatz 4

Unter «Naturkatastrophen oder ähnlichen Kata-

strophien» in Artikel 4 Absatz 4 fallen nicht Krieg und kriegsähnliche Zustände.

6 Zu Artikel 5 Absatz 3 und 4

Die Bestimmungen des Artikels 5 Absatz 3 und 4 gelten auch für die Überführung eines Privatunternehmens in öffentliches Eigentum, seine Unterstellung unter öffentliche Aufsicht oder ähnliche Eingriffe der öffentlichen Hand. Unter Enteignung ist die Entziehung oder Beschränkung jedes privaten Vermögensrechts zu verstehen.

7 Zu Artikel 6 Absatz 1

Im Interesse der Wirtschaftsbeziehungen zwischen den Vertragsstaaten können die Staatsangehörigen des einen Vertragsstaates im Gebiet des anderen Vertragsstaates wie Inländer bei Schiedsverfahren, bei denen die Wahl der Schiedsrichter ausschliesslich den Beteiligten überlassen ist, schiedsrichterliche Aufgaben erfüllen.

8 Zu Artikel 7 Absatz 1

Die Zulassung zu wirtschaftlichen Tätigkeiten umfasst auch die Errichtung und Unterhaltung von Zweigniederlassungen, Vertretungen, Büros, Fabriken und anderen zur Führung der Geschäfte geeigneten Betrieben.

Um die Zulassung zu selbständigen wirtschaftlichen und beruflichen Tätigkeiten zu erleichtern, werden die Vertragsstaaten bei der Erteilung erforderlicher Genehmigungen grosszügig verfahren.

9 Zu Artikel 7 Absatz 2

Unter Leitung und Verwaltung sind die Tätigkeiten der in Artikel 8 Absatz 4 Satz 2 aufgeführten Personen und der Personen zu verstehen, die nach den Rechtsvorschriften und nach den Bestimmungen der Satzung zur Vertretung der Gesellschaft, zur verantwortlichen Führung oder zur Überwachung der Geschäfte der Gesellschaft berufen sind.

Zu Artikel 7 Absatz 4

10. Als Unternehmen, die unter dem Einfluss von Staatsangehörigen oder Gesellschaften des anderen Vertragsstaates stehen, sind insbesondere Unternehmen anzusehen, auf deren Verwaltung Staatsangehörige oder Gesellschaften des anderen Vertragsstaates auf Grund von kapitalmässigen Beteiligungen einzuwirken in der Lage sind.

Zu Artikel 7 Absatz 5

11. α) Der Begriff des «öffentlichen Dienstes» richtet sich nach den Rechtsvorschriften eines jeden Vertragsstaates.

β) Die Vertragsstaaten stimmen gemäss Artikel 7 Absatz 5 überein, dass die in den Absätzen 1, 2 und 4 des Artikels 7 vereinbarte Inländerbehandlung auf folgende Berufe und Tätigkeiten keine Anwendung findet:

1. Ärzte, Zahnärzte, Tierärzte,
2. Heilpraktiker, Hebammen,
3. Apotheker,
4. Notare, Rechtsanwälte, Rechtsbeistände,
5. Patentanwälte,
6. Wirtschaftsprüfer, Buchprüfer, Steuerberater, Helfer in Steuersachen,
7. Auswanderungsunternehmer, Auswanderungsagenten,
8. Bezirksschornsteinfeger,
9. Buchmacher und Lottereeinnehmer,
10. Versicherungsunternehmen, Bank- und Kreditunternehmen,
11. Kapitane, Schiffsoffiziere und Besatzungen sowie Lotsen der Handelsmarine,
12. Gewerbmässige Herstellung von Schusswaffen und Munition und Handel mit diesen Waren,
13. Erzeugung, Handel oder Verwendung von Sprengstoffen,

14. Herstellung, Beförderung und Inverkehrbringen von Kriegswaffen,

15. Gewerbebetrieb im Umherziehen und ambulantes Gewerbe am Wohnort,

16. Gewerbmässige Verwendung von Luftfahrzeugen einschliesslich der Beförderung in Luftfahrzeugen,

17. Gewerbmässige Aufsuchung und Ausbeutung von Minerallagern und Erdölvorkommen.

Den Staatsangehörigen und Gesellschaften des einen Vertragsstaates wird im Gebiet des anderen Vertragsstaates in allen vorstehend aufgeführten Angelegenheiten Meistbegünstigung gewährt.

Zu Artikel 8.

12. Für Entscheidungen über die Erteilung der Arbeitserlaubnis gemäss den innerstaatlichen Vorschriften werden Gebühren nicht erhoben.

Zu Artikel 8 Absatz 2.

13. Für die Entscheidung darüber, ob eine Unterbrechung der in Artikel 8 Absatz 2 genannten Mindestbeschäftigungsdauer von 5 Jahren vorliegt, sind die Gesetze und Verwaltungsvorschriften eines jeden Vertragsstaates massgebend.

Zu Artikel 8 Absatz 8.

14. Ziffer 3 des Protokolls gilt entsprechend.

Zu Artikel 11.

15. a) Artikel 11 hindert keinen Vertragsstaat daran, als Voraussetzung für die Eintragung in das nationale Register vorzuschreiben, dass Schiffe und Luftfahrzeuge nicht im Eigentum von Staatsangehörigen oder Gesellschaften eines ausländischen Staates stehen dürfen.

b) Die in jedem Vertragsstaat geltenden Beschränkungen des Erwerbs von Grundstücken durch Ausländer bleiben unberührt.

Zu Artikel 12.

16. Der Artikel 12 findet auf Zölle und Abgaben jeder Art, die auf Ein- und Ausfuhren erhoben werden, die sich nach den Vorschriften der Artikel II und IV des Allgemeinen Zoll und Handelsabkommens vom 30. Oktober 1947 (revidierter Text), dem die Bundesrepublik Deutschland und das Königreich Griechenland angehören, richten, keine Anwendung.

Zu Artikel 19.

17. a) Die Bestimmungen des Artikels 19 Absatz 1 lassen die Vorschriften beider Vertragsstaaten über den Kraftfahrzeugverkehr und den Luftverkehr unberührt.

b) Beim Durchfuhrverkehr stehen die Bestimmungen des Artikels 19 Absatz 3 der Erhebung von Steuern oder anderen Abgaben nicht entgegen, die für die Beförderung oder für den Verkehr mit Beförderungsmitteln zu entrichten sind, sofern sie in Übereinstimmung mit der Inländerbehandlung und Meistbegünstigung erhoben werden.

Zu Artikel 22 Buchstabe c)

18. Unter «Küstenschiffahrt» ist auch jeder Transport von Waren zu verstehen, die unmittelbar oder mittelbar in den Hafen des einen der Vertragsstaaten umgeladen werden, um zu einem anderen Hafen desselben Vertragsstaates transportiert zu werden, selbst wenn sie von einem direkten und von ihrer Herkunft oder ihrer Bestimmung unabhängigen Konnossement begleitet sind. Das gleiche gilt für die Beförderung von Fahrgästen, selbst wenn sie im Besitz direkter Fahrscheine sind.

Zu Artikel 24 Buchstabe a)

19. Cypern gilt als ein an Griechenland angrenzendes Land im Sinne dieser Bestimmung.

Das vorstehende Protokoll wird zu gleicher Zeit wie der genannte Vertrag unterzeichnet und bleibt ebenso lange wie der Vertrag selbst in Kraft. Der Wort

laut beider Sprachen ist in gleicher Weise verbindlich.

GESCHEHEN zu Bonn am achtzehnten März eintausendneunhundertundsechzig.

Für das Für die
Königreich Griechenland: Bundesrepublik Deutschland:

Πρωτόκολλον

Πρὸς διόρθωσιν μερικῶν ἀσυμφωνιῶν μεταξύ ἑλληνικοῦ καὶ γερμανικοῦ κειμένου τῆς ἐν Βόννῃ τὴν 18ην Μαρτίου 1960 ὑπογραφείσης Συνθήκης Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας μεταξύ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας.

Protokoll

zur Berichtigung einiger Unstimmigkeiten zwischen dem griechischen und dem deutschen Text in dem zu Bonn am 18. März 1960 unterzeichneten Niederlassungs- und Schiffsverkehrsvertrag zwischen dem Königreich Griechenland und der Bundesrepublik Deutschland.

Ἐν ὧσιν τοῦ γεγονότος ὅτι εἰς τὸ ἑλληνικὸν κείμενον τῆς ἐν Βόννῃ τὴν 18ην Μαρτίου 1960 ὑπογραφείσης Συνθήκης Ἐγκαταστάσεως καὶ Ναυτιλίας μεταξύ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας περιλαμβάνονται ὠρισμένοι ἀσυμφωνίαι μετὰ τὸ γερμανικὸν κείμενον, αἱ Κυβερνήσεις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας συνεφωνήθησαν τὰ ἀκόλουθα:

Αἱ εἰς τὸ παράρτημα τοῦ παρόντος πρωτοκόλλου ἀναφερόμεναι διορθώσεις ἰσχύουν ὡς ἐπιτελεσθεῖσαι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συνθήκης.

Πρὸς ἐπικύρωσιν τοῦ ὁποῦ ὑπέγραψαν οἱ ὑποφαινόμενοι, δεόντως διαπεπιστευμένοι ἀντιπρόσωποι, τὸ πρω-

τόκολλον τοῦτο.

Ἐγένετο ἐν Βόννῃ τῇ 12ῃ Αὐγούστου 1960 εἰς δύο πρωτότυπα εἰς ἑλληνικὴν καὶ γερμανικὴν γλῶσσαν, τῶν ὁποίων τὰ κείμενα εἶναι ἐξ ἴσου δεσμευτικά.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας.

Θ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

A. V. VAN SCHERPENBERG

Im Hinblick auf die Tatsache, dass in dem griechischen Text des zu Bonn am 18 März 1960 unterzeichneten Niederlassungs- und Schiffsverkehrsvertrages zwischen dem Königreich Griechenland und der Bundesrepublik Deutschland gewisse Unstimmigkeiten mit dem deutschen Text enthalten sind, kommen die Regierungen des Königreichs Griechenland und der Bundesrepublik Deutschland wie folgt überein: Die im Anhang zu diesem Protokoll aufgeführten Berichtigungen gelten als im Zeitpunkt der Unterzeichnung des Vertrages vorgenommen.

ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten gehörig beglaubigten Vertreter dieses Protokoll unterschrieben.

GESCHEHEN zu Bonn am 12 Aug. 1960 in zwei Urschriften, in griechischer und deutscher Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermassen verbindlich ist.

Für die Für die
Regierung des Königreichs Griechenland Regierung der Bundesrepublik Deutschland
TH. YPSILANTIS A. V. VAN SCHERPENBERG

Π α ρ α ρ τ η μ α
Αποθώσεως ἐν τῷ Ἑλληνικῷ κείμενῳ τῆς Συνθήκης
Α ν η γ γ
Βεβαιώσεις zum griechischen Text des Vertrages.

τὸ σκεπτικὸν τοῦ κειμένου Textstelle	Μέχρι τοῦδε κείμενον Bisheriger Wortlaut	Αποθωμένον κείμενον Berichtigter Wortlaut
.....		
Ἑλληνικὸν κείμενον Griechischer Text	(μὴ συμφωνοῦσα πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον τῆς συνθήκης) Übersetzung (nicht mit dem deutschen Vertragstext gleichlautend)	Ἑλληνικὸν κείμενον Griechischer Text
Εἰσαγωγὴ Präambel	Τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Ὀμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Ἑπικρατίας Τὸν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀποφασιστικὸν	Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας τῆς Δημοκρατίας τῆς Ἑπικρατίας ὅτι οὐκ ἔστιν ἀποφασιστικὸν
Ἀρθρον 4 ἔδαφρον 1 Artikel 4 Absatz 1	ἑνὸς τοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀποφασιστικὸν	ἑνὸς τοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀποφασιστικὸν
Ἀρθρον 6 ἔδαφρον 2 Artikel 6 Absatz 2 Zeile 2	τῆς ἐγγυοδοσίας διὰ τοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀποφασιστικὸν	τῆς ἐγγυοδοσίας διὰ τοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀποφασιστικὸν
Ἀρθρον 16 ἔδαφρον 3 Artikel 16 Absatz 3	ἑνὸς τοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀποφασιστικὸν	ἑνὸς τοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀποφασιστικὸν
Ἀρθρον 29 Artikel 29 Protokoll Nr. 9	περιοχὴν Βερολίνου ἀναφερομένων πρὸς ὁμοίαν ἀντιτάξιν κατὰ	περιοχὴν Βερολίνου ἀναφερομένων πρὸς ὁμοίαν ἀντιτάξιν κατὰ
Πρωτόκολλον ἀρ. II ἔδαφρον 8' ἀρ. 12 Protokoll Nr. 11 Absatz b) Ziffer 12	ἐκείνων	ἐκείνων
Πρωτόκολλον ἀρ. 11 Τελευταίον ἔδαφρον Protokoll Nr. 11	ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀποφασιστικὸν	ἐκ τῶν ὑπαρχόντων καὶ τῆς ἐπικρατίας τοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀποφασιστικὸν
Σchlussabsatz Πρωτόκολλον ἀρ. 11 ἐπικρατίας ἀρ. 2 Protokoll Schlussformel, Zeile 2	ἐπικρατίας ἀρ. 2 aufgeführt	ἐπικρατίας ἀρ. 2 unterzeichnet